Rev. J. W. Van Weelden, Jan.
Tweedsmuire Ave.,
Chatham, Ont.

OCTOBER 4, 1968 — No. 873 — 24th YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

TELESKOOP

Kerkgebouw voor dienstweigeraars

Er is een tijd geweest, dat men dienstweigeraars alleen kon vinden in uiterst linkse groepen. Met de kerk hadden zij geen enkele verbinding. Daar is nu wel enige verandering in gekomen. In "The Presbyterian Journal" lazen wij, dat de "Anglican Church of the Holy Trinity" in Toronto de laatste tien rijen banken uit de kerk heeft weggebroken en er bunkbedden voor in de plaats heeft gezet om de Amerikaanse dienstweigeraars te herbergen.

Per dag komen er ongeveer dertig dienstweigeraars uit Amerika aan, terwijl de kerk er ongeveer 40 in totaal kan ontvangen. De gastvrijheid kan dus maar zeer tijdelijk zijn. Tussen de bunkbedden en de rest van de kerk is een afscheiding aangebracht.

"Weet u," zei een van de kerkvoogden, "dit is nu echt de traditionele rol die de kerk moet spelen — een heiligdom."

Het kerkbestuur was dadelijk bereid tot medewerking toen een groep van tien gemeenteleden kwam aankloppen om ruimte voor de draft-dodgers. De groep vroeg om een kelder in een ander kerkelijk gebouw, maar omdat die kelder vochtig was, heeft het kerkbestuur het kerkgebouw zelf ter beschikking gesteld.

★

Een volle ijskast

In het uiterste noorden van Canada, vlakbij de Noordpool, is een eiland, dat Melville Island wordt genoemd. Men vindt er geen enkele boom en geen enkele plant. Het is alles ijs en sneeuw.

Maar onder dat ijs is een schat van miljoenen dollars aan olie en aardgas verborgen. Men beweert dat het de grootste onaangebroken olie- en gasvoorraad van het Westelijk halfrond is.

Het is echter niet genoeg om te weten dat de olie daar is. De tweede stap is om haar te bereiken. Seismografische ploegen zijn daarom voortdurend het gebied aan het onderzoeken en men schat dat er 1500 explosies nodig zijn voor een gebied van 1½ miljoen acres.

Het is duidelijk dat zulk een gigantische onderneming alleen mogelijk is als alle krachten en al het kapitaal gecombineerd worden. Daarom heeft men een onderneming, bij de naam Panarctic Oils Ltd. opgericht, waarin de Canadese regering en twintig oliemaatschappijen deelnemen. Het is opvallend dat van de twintig maatschappijen, er 19 Canadees zijn. Er is slechts één buitenlandse onderneming bij betrokken. Het totale kapitaal van dit consortium is $20 miljoen.

Melville Island is nog slechts een begin. Heeft men daar eenmaal de olie aan het vloeien dan begint men op Bathurst Island, dat 100 mijl ten oosten van Melville ligt. En daarna zijn er nog meer eilanden in het Noordpoolgebied, die op exploratie wachten.

Zo ver als het mineralen betreft staat Canada eigenlijk nog aan het begin van zijn ontwikkeling.

★

Een stem uit Vietnam

Van tijd tot tijd vinden sommige mensen het noodzakelijk hun misnoegen te uiten aan het adres van de Verenigde Staten met betrekking tot de oorlog in Vietnam. Er worden marsen en demonstraties georganiseerd, niet alleen in Amerika zelf maar in vele andere landen. Het werd wat rustiger toen in Parijs de besprekingen tussen Amerika en Noord Vietnam begonnen, maar sinds daar weinig of geen voortgang is gemaakt, laait de verontwaardiging weer op.

Nu zijn wij het er van harte mee eens, dat de oorlog in Vietnam verschrikkelijk is. En wij zijn er geheel voor, dat hieraan zo spoedig mogelijk een einde wordt gemaakt. Maar wij zijn er tevens voor, dat men de situatie goed moet beoordelen. Aan ieder voorval zitten twee zijden en het is voor een juist oordeel goed van beide zijden nota te nemen.

Het is opvallend, dat de Verenigde Staten blijkbaar ongevoelig zijn voor de vele protesten. Nog onlangs heeft President Johnson gezegd, dat hij niet van plan is de oorlog in Vietnam te doen verminderen. Waarom niet? Is dit alleen maar een hardnekkig doorzetten van eigen wil of kan er iets anders achter zitten?

Het is belangwekkend te lezen wat iemand in Vietnam zelf van de situatie denkt. In Saigon is er een International Protestant Church. De kerk maakt geen deel uit van een denominatie, hoewel zij gesticht is door de bekende Christian and Missionary Alliance. De predikant van deze kerk is de Rev. Gordon Cathey. Hij weet wel het een en ander van de oorlog in Vietnam, niet alleen door eigen ervaring, maar ook door hetgeen hem verteld wordt door de velen die zijn kerk bezoeken. Onder die bezoekers zijn officieren en manschappen van vrijwel alle onderdelen van de Amerikaanse strijdkrachten, benevens ambassadepersoneel en Vietnamese burgers. Dit is wat de Rev. Cathey had te zeggen:

> "The war is extremely complex. I would agree with Billy Graham who stated at the close of his visit to Vietnam in December 1966 that men who know the most about the situation are saying the least. What he meant was that there is no simple solution. I do not see how our government can take any other stand than the one it has taken, to remain in Vietnam. To leave would be to surrender a vast part of Asia to the Communists."

Bovendien heeft de Amerikaanse commandant in Vietnam onlangs gezegd, dat het ophouden van de bombardementen een vijfvoudige vermeerdering van de Communistische kracht binnen een paar dagen tengevolge zou hebben. Daarenboven zouden de Noord-Vietnamezen dan in staat worden gesteld artillerie en gevechtsvliegtuigen tot aan de uiterste grens van Zuid-Vietnam te brengen.

Dit betekent niet een goedpraten van de oorlog. Maar indien een beoordeling van Amerika gewenst is ten aanzien van Vietnam, dan dienen dergelijke feiten eveneens onder het oog te worden gebracht.

HET SLUITSTUK

❷

In het voetspoor van Prof. Berkouwer verklaart Prof. Hartvelt, dat wij het gevoel hebben de Bijbel, naar zijn menselijke kant, beter te verstaan dan enige tientallen jaren geleden (blz. 19). Hij schroomt dan ook niet kritiek te oefenen op het inspiratiebegrip van de grote Gereformeerde dogmatici A. Kuyper en H. Bavinck, aan wie hij een niet ontkomen zijn aan de *mechanische* inspiratie-theorie ten laste legt. Zoals men weet verdedigden deze mannen en hun leerlingen in hun tijd de *organische* opvatting van de inspiratie van de Bijbel. En ze verstonden eronder dat de Heilige Geest de schrijvers van de Bijbel inspireerde tot het schrijven van Gods Woord, gebruik makend van hun menselijke kwaliteiten, ook van hun zelfwerkzaamheid. De organen van de openbaring waren in al hun menselijkheid instrumenten in de hand van God.

Prof. Hartvelt oefent hierop de volgende kritiek.

"In veler spreken blijft het mechanisch grondpatroon herkenbaar doordat men, ondanks het gebruik van het *woord* organisch de schrijvers blijft zien als *instrumenten* in de hand van de Heilige Geest. Het verschil met de mechanische opvatting is dan meestal hierin gelegen en hiertoe beperkt, dat de schrijvers iets meer bewegingsvrijheid hebben gekregen. Beziet men echter die bewegingsvrijheid wat nader, dan blijkt deze meestal slechts te bestaan in hun eigen stijl en taal, en men meent met deze concessies tegemoet gekomen te zijn aan de ingrijpende vraagstukken, die de 'menselijkheid' der Schrift ons stelt. Binnen de 'organische inspiratie' *bleef* echter het mechanische grondpatroon zichtbaar, nl. dat van de *goddelijke oorzakelijkheid*. Deze immers kon toch slechts de *garantie* bieden voor een goddelijke, onfeilbare Schrift; de goddelijke oorzakelijkheid kon bovendien ook slechts de garantie bieden voor de inhoud van deze Schrift, zelfs de centrale inhoud. Wanneer men, zo meende men, dit losliet, zelfs in de naam van de organische inspiratie, was alle winst weer teniet gedaan. Met andere woorden: in wezen heeft de ommezwaai van mechanisch naar organisch het mechanisch denken niet structureel aangetast. De schrijvers bleven *instrumenten* in de hand van de Heilige Geest, en *met* het woord instrument is de *oorzakelijkheidsproblematiek* mee-gegeven." (blz. 61, 62.)

Men leze deze woorden goed na en late ze op zich inwerken.

Prof. Hartvelt bestrijdt het woord 'instrument', instrument in de hand van de Heilige Geest, omdat dit mechanische woord getuigt van Goddelijke oorzakelijkheid; de dwingende vraag, die zich voordoet, is deze: hoe aan de inspiratie (of theopneustie) vast te houden, *zonder* deze Goddelijke oorzakelijkheid? Het woord theopneust, door de schrijver zelf vertaald als 'door God geademd' (blz. 64) spreekt toch onmiskenbaar van die oorzakelijkheid? En heel het Nieuwe Testament, wanneer het teruggrijpt op het Oude Testament spreekt toch van die oorzakelijkheid? Of zegt Jezus Zelf niet: "David heeft door de Heilige Geest gezegd" (Mark. 12:36); zegt Petrus niet: "De Heilige Geest heeft voorheen bij monde van David gesproken" (Hand. 1:16) en lezen we niet in de Brief aan de Hebreeën, wanneer het Oude Testament geciteerd wordt: "Gelijk de Heilige Geest zegt?" (Hebr. 3:7.)

De term 'instrument' heeft ook de kritische aandacht gehad van Prof. Berkouwer; en het is alsof we Prof. Hartvelt horen spreken, wanneer Berkouwer schrijft over "allerlei beschouwingen over de instrumentaliteit die een sterk formeel karakter dragen, dat met de causale benadering der Schrift (d.w.z. de Goddelijke oorzakelijkheid, L.P.) nauw verbonden is." (De Heilige Schrift II, blz. 47.) Berkouwer voegt hier echter aan toe: "Dat betekent niet, dat men niet van instrument zou mogen spreken als van het door God in dienst genomene." Dat is in elk geval een concessie. Maar deze concessie is 'a rather funny thing', ingekapseld als ze is in de bestrijding van de 'goddelijke oorzakelijkheid'.

Zonder enige twijfel is het gebruik van de term 'instrument', zoals ze gebezigd is door een heerleger van Gereformeerde theologen, niet anders bedoeld dan 'het door God in dienst genomen zijn'; zoals we immers in het Amerikaans taaleigen zo vaak spreken van 'instrumental'; "that doctor was instrumental to save my life."

Maar de konsekwenties van de opvatting van Prof. Hartvelt zijn, dat hij aan de menselijke zijde van de Heilige Schrift zoveel aandacht geeft, dat Schriftkritische beschouwingen niet achterwege blijven.

In mijn vorig artikel wees ik al op zijn doen prevaleren van 'shaky' wetenschappelijke gegevens over het geopenbaarde in het boek Jozua.

Wie de Bijbel leest, vindt dat de brieven van Paulus aan Timotheüs en Titus elk beginnen met de naam van de auteur: Paulus. Prof. Hartvelt deelt mee, als een zakelijk gegeven, zonder zich op enige wijze hiervan te distanciëren: "In de loop van de tijd is twijfel gerezen aan het auteurschap van Paulus ten aanzien van 1 en 2 Timotheus en Titus, de zgn. Pastoraalbrieven." (blz. 31.) Hij licht ons in over twee scheppingsverhalen in Genesis, afkomstig uit verschillende bron, en waarschuwt, zoals ook Berkouwer deed, tegen het gevaar van harmoniëren of gladstrijken van de van elkaar afwijkende Schriftgegevens. In de lijn van Koole en Baarda geeft hij deze oplossing: "Men kan het zich het beste zo voorstellen, dat de verhalen eerst mondeling in omloop zijn geweest, later zijn opgeschreven en in een nog later stadium zijn gecomponeerd tot één geheel, waarbij opmerkelijk is dat men de soms duidelijke verschillen in de berichtgeving niet heeft gladgestreken, maar uit respect voor het verleden de verhalen heeft opgenomen, zoals ze bekend waren." (blz. 29.)

Dat is nogal wat; de schrijver blijkt op de een of andere wijze vrij nauwkeurig te weten, hoe het alles is toegegaan; Baarda spreekt in dit verband zelfs van wetmatigheden. Dat al deze onderstellingen niet anders zijn dan hypothesen, mocht er anders wel met dikke letters bij vermeld worden; de schrijver is daar zelf ook wel mee op de hoogte (blz. 33), maar hij en de zijnen wagen het er toch maar mee, naar mijn innige overtuiging tot grote schade voor de gemeente, aan wie deze Cahiers gericht zijn.

(Vervolg op pag. 2)

DOORNENBURG: Middeleeuwse toestanden herleven tijdens de nieuwe NTS-jeugdproduktie "Floris", waarvan op het ogenblik opnamen worden gemaakt bij kasteel Doornenburg. Hier een overzicht tijdens een zwaardgevecht.

Beelden van en uit NEDERLAND

★ ★

EEN PRINS GEBOREN!

De aankomst van prins Claus met zijn anderhalfjarig zoontje bij het ziekenhuis te Utrecht op de namiddag van 25 september, na de geboorte van de tweede zoon, des morgens van die dag, was wel een van de leukste momenten van die dag. Prins Claus is bijzonder populair in Nederland en de velen, daar samengestroomd, juichten hem van harte toe. Evenals de auto van koningin Juliana liep zijn wagen vast in de geestdriftige drommen die voor het ziekenhuis stonden, wachtend op ... ja waarop eigenlijk. Een zuster van het academisch ziekenhuis kwam aan de poort met een schaal vol beschuit met muisjes, maar zij kwam er natuurlijk veel te kort. Enfin, de wachtenden hebben de Koningin nu eens van heel dichtbij gezien en ook de jonge Willem-Alexander. De Koningin was bezorgd dat de mensen aangereden zouden worden, zodat zij het raampje opende en riep: "Pasop!"

's Morgens om tien uur werden in het land de eerste vlaggen uitgestoken, nadat de radio de geboorte van de tweede zoon van prins Claus en prinses Beatrix had bekend gemaakt. Minister-president sprak namens het Nederlandse volk een gelukwens uit; de Kamervoorzitter Van Thiel sprak bij de aanvang van de Tweede Kamerzitting.

EEN VLEUGJE WIJSHEID

Minister De Jong betrok ook Koningin Juliana in zijn toespraak. "Nu zij als gelukkige moeder en grootmoeder aan de wieg van haar derde kleinkind staat, is het goed in gedachten even terug te gaan naar nog niet zo lang geleden toen de erfopvolging in het Huis van Oranje op een smalle basis leek te rusten. Het besef hoe beter het nu is, kan onze dankbaarheid vandaag verdiepen. Voor het gezin van prinses Beatrix en prins Claus, dat is voorbestemd om een bijzondere plaats in ons midden te gaan innemen, is het een zegen, dat daarin ook de onbevangen wereld van kinderen, met zo eigen menselijke vreugden en zorgen haar plaats gaat innemen."

Deze oud-schout-bij-nacht beschikt over een zegwijze, die niet markant of welsprekend is, maar een vleugje wijsheid zit er toch altijd in. En daarmee zijn we in de wereld van vandaag niet zo rijk bedeeld.

* * *

In de Tweede Kamer viel een beslissing over het minimum-loon dat op f 135.— per week werd gesteld en ingaat op 24-jarige leeftijd. Minister Roolvink wilde de jaarlijkse verhogingen laten afhangen van de loon- en prijsindex, de oppositie alleen van de stijging der lonen. De meerderheid ging, hoewel schoorvoetend, met de minister mee.

Het Burgerlijk Wetboek in Nederland is reeds van oude datum. Het is een van de grondpilaren van ons privaatrecht. Het huidige wetboek dateert van 1838, daarna meermalen gewijzigd. Reeds in 1947 werd aan prof. E. M. Meyers opdracht gegeven een ontwerp voor een nieuw burgerlijk wetboek samen te stellen. Toen hij stierf was hij nog niet gereed. Anderen moesten zijn taak overnemen. Deel I van het nieuwe Burgerlijk Wetboek is nu in de Tweede Kamer behandeld.

Daarbij is de beslissing gevallen, dat de alinea waarbij de man wettelijk "het hoofd van de echtvereniging" is, werd geschrapt. Dit geschiedde bij amendement, dat met 92 tegen 22 stemmen werd aangenomen. Het "treurjaar" voor weduwen bleef gehandhaafd. Dat wil zeggen, dat weduwen niet binnen 306 dagen na de dood van hun echtgenoot mogen hertrouwen. Gescheiden vrouwen krijgen dat recht wel. De minister van Justitie merkte snaaks op, dat als een gescheiden vrouw zwanger is, de kans groot is, dat de verwachte baby niet van de oorspronkelijke, maar van de echtgenoot-in-spe is.

Prinses Christine is naar Canada gereisd om zich te orienteren over de mogelijkheden van een professionele zangopleiding. Zij heeft haar studie aan de Groningse Universiteit beëindigd. De jongste dochter van Prins Bernhard en Koningin Juliana is nogal een zelfstandige jongedame. Zij was het die haar eerste naam Marijke blijkbaar niet pittig genoeg vond en die liet vervangen door Christine.

De Nederlandse ploeg van sportlui is naar de rumoerige hoofdstad van Mexico vertrokken om deel te nemen aan de Olympische Spelen. Ook ditmaal bleek er nogal naijver te bestaan tussen de leiders van verschillende bonden. De coach van de atleten vond daarin aanleiding om niet mee te gaan. Reeds eerder bij de schaatswedstrijden deden zich dergelijke conflicten voor. Niet iedereen blijkt "a good sport" te zijn.

Trouwens het is niet alleen op dit terrein dat de tegenstellingen steeds dieper voren trekken. Een boodschap ter inleiding van de z.g. vredesweek werd van vele Gereformeerde kansels niet voorgelezen, ondanks dat het moderamen van de Synode, na veel besprekingen, tenslotte met de inhoud accoord was gegaan.

In bijna alle politieke partijen rommelt het. De P.v.d.A. hield een partijraad, doch de tegenstellingen bleven. Het partijconvent van de A.R. komt in oktober bijeen. Ook daar zullen de verschilpunten niet worden opgelost. Hoe "zwakjes" het beleid is, blijkt uit het feit, dat men een man, die spijtig opmerkte, dat hij nog A.R. had gestemd, op het tweetal zette voor tweede voorzitter. Net als in de kerk: zet lastige gemeenteleden in de kerkeraad!

Verschuivingen ook in het maatschappelijk patroon. Het tekent zich vooral ook af in de gezinsverhoudingen. De Rooms-Katholieken en Gereformeerden hadden van ouds in Nederland de grootste gezinnen. Dat is nog wel zo, omdat blijkbaar met toenemende onkerkelijkheid altijd vermindering van het kindertal gepaard gaat. Toch heeft er een merkwaardige verschuiving plaats. Het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft uitgerekend, dat de "huwelijksvruchtbaarheid" voor het gehele land sinds de periode 1959/61 gedaald is met 14.5%. Ver daarboven gaan uit de provincies Limburg en Noordbrabant met resp. 25.3 en 22.9%, ver daar beneden blijven de Noordelijke provincies Friesland en Groningen met resp. 5.4 en 0.3%.

In Limburg was in 1960 ruim 94% R.K., in Groningen en Friesland ruim 60% Ned. Hervormd of Gereformeerd. Uit dit alles blijkt hoe in de Roomse provincies een sterke ombuiging van de moraal heeft plaats gevonden inzake het gebruik van voorbehoedmiddelen. Het geboortecijfer, direct na de oorlog sterk gestegen, is intussen over heel de linie gedaald. Niettegenstaande het aantal gehuwden in verhouding tot het aantal ongehuwden steeg. Dat de aanwas van onze bevolking nog steeds doorgaat is mede gevolg van het relatief lage sterftecijfer. Het aantal "bejaarden" van 65 jaar en ouder heeft het miljoen reeds ver overschreden.

Family-planning, wat in de praktijk neerkomt op kleinere gezinnen met minder kinderen, dringt door in allerlei kringen en vooral zoals boven aangegeven onder de Rooms-Katholieken. Het aantal echtparen zonder kinderen bedroeg bij de volkstelling van 1960 reeds 653.000. De t.v. en radio vertellen ons bijna wekelijks hoe "gezond" zulk een planning is. Christelijke doktoren zeggen nu ongeveer hetzelfde, wat 50 jaar geleden oud-liberale demografen als wenselijk propageerden. En daarom wordt het "donkere" Zuiden geprezen boven b.v. het "koude" Noorden.

Het C.B.S. heeft uitgerekend, dat in Nederland op elke tienduizend vrouwen beneden de 45 jaar in een bepaalde periode 1433 kinderen werden geboren. In Limburg bedroeg dit 1369, in Friesland 1728. En dat, waar het inkomen per hoofd van de bevolking in Friesland — volgens prof. Pen — 20% beneden dat van het Rijksgemiddelde ligt.

Het is natuurlijk hopeloos ouderwets om met de Bijbel te getuigen, dat kinderen een erfdeel des Heren zijn.

De Paus verwekte met zijn encycliek "Humanae vitae" bijna een gezagscrisis. Sommigen zeggen, schrap dat bijna maar. Ook al onderschrijft men de hierin gestelde Roomse moraal niet, dan toch is het de moeite waard om te lezen wat paus Paulus VI over het huwelijksleven zegt. Het Christelijk huwelijk verkeerd in onze dagen van emancipatie en secularisatie in de branding. Wij weten nog zo net niet of wat men vandaag verstaat onder een "gezond" gezinsleven, inderdaad het huwelijksgeluk bevordert. Het dalend kinderaantal gaat gepaard met een stijgend aantal echtscheidingen. Ook hier vindt men momenteel bij de R.K. en de onkerkelijken de hoogste cijfers.

Cn.

DEN HAAG: Een foto genomen bij de opening van de Staten-Generaal. Op de foto: v.l.n.r. Prinses Margriet, Prinses Christina en Mr. P. Van Vollenhoven bij het betreden van de Ridderzaal.

HET SLUITSTUK

(Continued)

En wat is dan het eindresultaat? Het eindresultaat is, dat de schrijver de formule gevonden heeft: de Bijbel is goed voor Gods Woord (hfdst. V). In vroeger dagen is vaak getwist over de vraag, of de Bijbel Gods Woord *is* of Gods Woord *bevat*. Nu is de derde mogelijkheid geopend: goed voor Gods Woord.

Wat is de bedoeling van deze uitdrukking? Die van een persoonlijke verhouding: "wanneer ik iemand vertrouw, liefheb, dan zullen bepaalde onduidelijkheden, of zelfs eventueel gebreken, nimmer een breuk kunnen veroorzaken in het vertrouwen of in de liefde." (blz. 73.)

Let wel: de schrijver spreekt hier van de verhouding tot Gods Woord, en van de gebreken van dat Woord, waarvan onze Belijdenis zegt dat het "de wil Gods volkomen vervat."

Goed voor Gods Woord; ondanks gebreken, onduidelijkheden, tegenstrijdigheden en historische onjuistheden, goed voor Gods Woord; dat is de nieuwe formule.

Ik moet denken aan een bankbiljet, waarop staat: goed voor duizend gulden. Zo'n bankbiljet mag inderdaad gekreukt zijn en gevlekt; het mag de sporen tonen van het feit, dat het van hand tot hand is gegaan; maar ieder zal het blijmoedig aannemen als zijnde goed voor duizend gulden.

Maar, en daar komt het op aan, wanneer in dat bankbiljet ook maar één onnauwkeurigheid voorkomt, en het daarin gelithografeerde beeld ook maar op één punt scheef gaat, dan wordt het niet vertrouwd; dan ligt het vermoeden voor de hand, dat men met valse munt te doen heef; dan is het *niet langer* goed voor duizend gulden.

De formule van Prof. Hartvelt zou volkomen aanvaardbaar zijn, wanneer hij bedoelde: die hele onfeilbare Bijbel is goed voor God's Woord.

Maar dat bedoelt hij juist niet; zoals hij schrijft op blz. 56: "Het 'alles' waarop het geloven gericht is, is kennelijk niet kwantitatief bedoeld, in de zin van: de Bijbel-van de eerste tot de laatste bladzijde, maar de Schrift in haar centrale boodschap."

L. Praamsma

Service for Life

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LTD.

Symbol of Security
. . . since 1807

HOLLAND LIFE BUILDING 1130 BAY STREET TORONTO 5, ONTARIO

Church Announcements

CHR REF. CHURCH

Called

to Clinton, Ont., Rev. J. Van Dyk of Barrie, Ont.

Accepted

to Kemptville, Ont., Cand. J. Klumpenhouwer, who declined Brooks, Alta. and Birnamwood, Wisc.

to Owen Sound, Rev. J. G. Groen of Kentville, N.S.

REFORMED CHURCH

Accepted

to London, Ont., Candidate C. Turkstra of Hamilton, Ont.

to Overisel, Mich. Candidate J. Verhoog of Whitby, Ont.

Declined

Leamington, Ont., Rev. J. Moerman of Edmonton, Alta.

Rev. C. Van Farowe left Leamington, Ont. because of retirement and lives now in Zeeland, Mich.

HARRISTON, ONT.

After 18 years of meeting in rented places, mostly in the Harriston Presbyterian Church, the congregation bought the former Crown Theatre and remodelled it into a good meeting place with 250 seats and additional space for Sunday school and other rooms.

NETH. REF. CONGREGATION

Declined

Lethbridge, Alta., Candidate A. M. de Boer of Ridderkerk, Z.H., who received 41 calls.

ANNIVERSARY REV. G. BOUMA

On September 12, the congregation of the First Christian Reformed Church and the Bethel Christian Reformed Church of London, Ontario came out in large numbers to remember the fact that ten years ago their pastor was led to accept the call to London. Mr. J. VanderHoek was in charge of the assembly. Songs were sung, Colossians 2 read, prayer offered. Mr. G. Van Arnhem, Vice President of the Consistory spoke briefly about the meaning of the Gospel Ministry to the Church. We were gathered not to praise preachers, but to give thanks to God.

A toga was presented to the pastor and flowers to Mrs. Bouma as a visible token of appreciation. Rev. G. J. Hoytema, whose connections with our congregations as Assistant to the pastor had just ended, also was remembered by the presentation of a small gift to him and Mrs. Hoytema. The skit by some catechumens, the singing of the Choir and the Calvinettes, the trumpet solo, the guitars and the speech by Mrs. Van Oosten all added to the joy of the evening. At eleven o'clock this wonderful evening came to its close.

M. Vanderkeemel,
first clerk.

CALVINIST-CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.
Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Friday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.
Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

COMPROMIS

De preek ging over Bileam.

Nu moet iedere preek weliswaar het geloof van de gemeente bouwen en sterker maken, maar niet iedere preek blijft zo in de herinnering hangen. Maar dat was wel zo met die preek over Bileam.

Het verhaal is over-bekend. De waarzegger, of wat dan ook de positie van Bileam is geweest, werd door de koning van Moab gehuurd om de Israëlieten te vloeken, maar in plaats daarvan zegende Bileam hen. Tot driemaal toe, zeer tot ergernis van Balak, de koning der Moabieten.

En we weten, dat Bileam herhaaldelijk tegen de God van Israël opbotste. Met de intentie om te vloeken, zegent hij. Met de intentie om naar Balak te gaan, kneust zijn ezel zijn voet tegen de muur. Met de intentie verderving uit te spreken over Israël, voorspelt hij de komst van de Messias. Wij kennen het verhaal van de schoolbanken af.

Wij staan eigenlijk in verwondering over de macht van de Geest van de Here over de geest van een man, die God wel kende maar niet tot Gods gezin behoorde. En wij verafschuwen een man als Bileam. Een man, die noodgedwongen Israël zegende, maar in zijn hart aan de kant van Moab stond. Een man, die de kerk wel zegenen moest, *maar die in zijn hart fel tegen die kerk gekant was. Daarin staan wij lijnrecht tegenover Bileam.*

Minder afwijzend, misschien wel onwetend, staan wij tegenover de taktiek van Bileam. Want die Bileam zei het in ronde woorden tegen koning Balak, dat hij het op godsdienstig gebied niet en nooit kon winnen. Bileam kon niet anders spreken, dan wat God hem ingaf te spreken. Daar viel niet aan te tornen. Daarom gaf Bileam aan Balak het advies, God buiten spel te laten en de Israëlieten te benaderen op sexueel gebied. Bileam, geslepen als hij was, wist wel dat sexuele verleiding "next best" was om Israël ten val te brengen. Het huwelijk stond bij God zeer hoog aangeschreven en de liefde tussen man en vrouw was heilig in Gods oog. Als Balak kans zou zien, dat te ondergraven, zou hij zijn doel toch kunnen bereiken. Dat was de weg van het compromis. Godsdienstig stonden Israël en Moab lijnrect tegenover elkaar. In de weg van sexuele perversie was de brug geslagen om het gehele persoonlijke en volksleven van de Israeliet te ondergraven.

Daarin had Bileam gelijk. Ten spijt van Bileam's zegenspreuken was hij in feite een werktuig van Satan. Bileam was niet geïnteresseerd in de "prettige momenten" die zo'n Israëlitische jongen met zo'n Moabitisch meisje kon hebben. Hij was geëinteresseerd in de verzwakking van Israël. En zo is Satan niet geïnteresseerd in het feit of wij voldoening hebben in de zonde, maar daarin dat Gods Kerk en daarin God zelf kan worden aangevallen. Satan is nimmer geïnteresseerd in u. Maar is er alleen maar in geïnteresseerd of hij u kan gebruiken om God te treffen.

En Bileam's plan is maar al te goed uitgekomen. De meisjes van Moab hebben zich gepresenteeerd en de jongens van Israël zijn er voor gevallen. En de toorn van God heeft gebrand tegen Zijn volk.

Dat is oude historie en het heeft duizenden en duizenden jaren geleden plaats gehad. Maar de taktiek van de duivel werkt nog steeds via hetzelfde principe. Niet alleen op sexueel gebied, maar op alle gebied waar een compromis te sluiten valt. Hoeveel huwelijken zijn er in onze eigen kring "on the rocks" en hoeveel ellende vloeit er niet uit voort? En als de duivel je niet bereiken kan op sexueel gebied, dan doet hij het wel op een ander punt: hoogmoed, jaloezie, eerzucht, gierigheid, fanatisme. Het kan de duivel niet schelen wat, als hij ons maar gebruiken kan om God aan te vallen. Als hij er maar in slaagt om iets in ons leven te brengen, dat wij liever hebben of even lief hebben als de volledige overgave aan Hem, die ons liefheeft.

Het gaat in de geschiedenis van Bileam niet over het feit, of zijn ezel wel gesproken heeft (waarom zou hij niet? zou iets voor de Here te wonderlijk zijn?), maar het gaat erom dat wij zullen zien hoe de duivel te werk gaat en hoe God desalniettemin redt. God haat het compromis, hoe dit compromis zich ook aan ons voordoet. Of liever, hoe wij dit compromis ook willen sluiten. God heeft ons zó lief, dat Hij ons geheel wil, geheel zonder enig compromis aan welke zijde ook.

D.F.

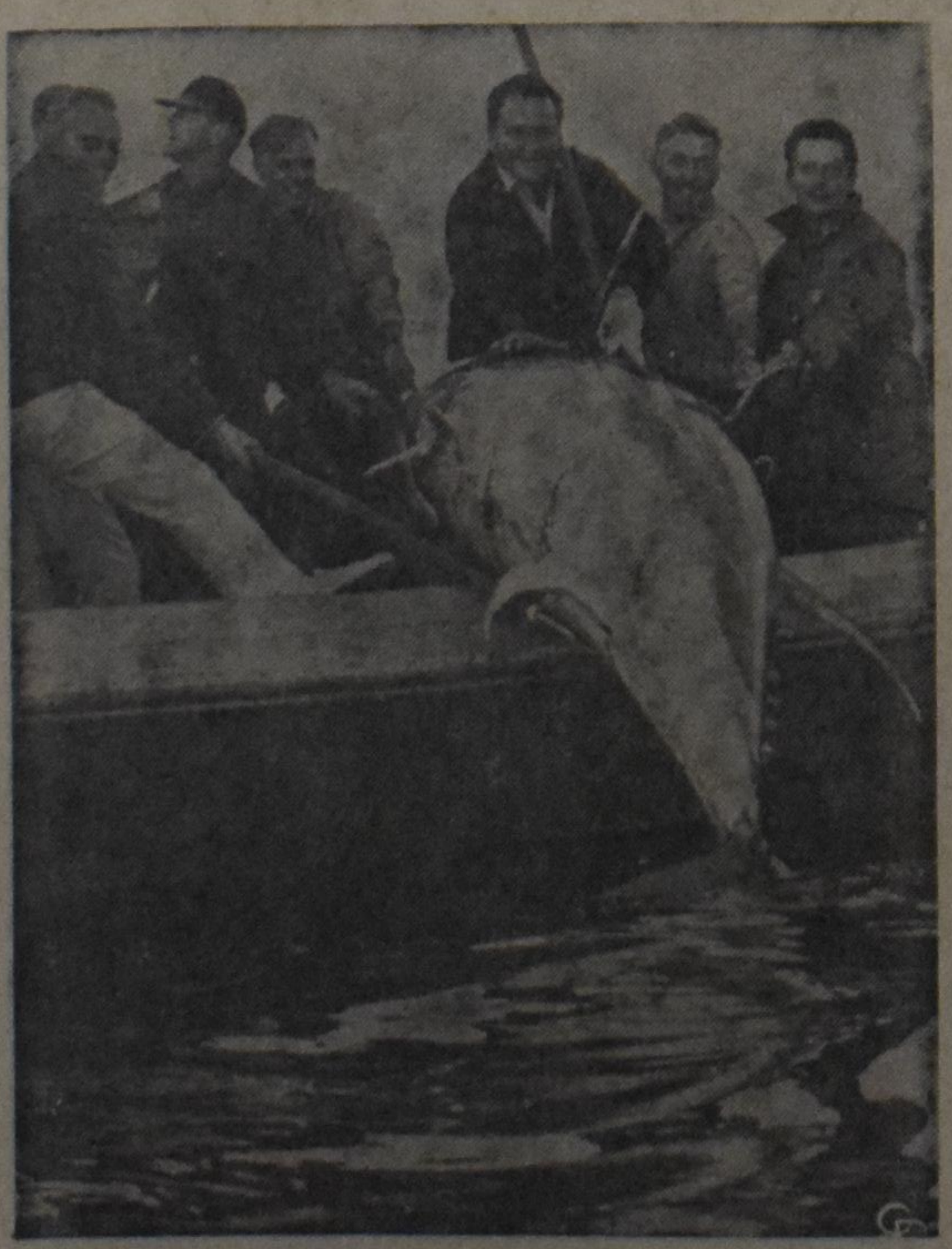

MEXICAN LANDS 860-POUND TUNA—Mexican team member Juan Posada (third from right) is helped by fellow fishermen and photographers as he hauls in the 860-pound tuna he caught during the 19th International Tuna Cup Match at Wedgeport and Cape St. Mary, Nova Scotia. The tuna was only 11 pounds lighter than the largest fish even taken in the match.

Wij lazen voor U

HET NIEUWE TESTAMENT IN DE TAAL VAN ONZE TIJD — Deel 2: De Brieven en de Openbaring van Johannes.

Nog vroeger dan verwacht was verscheen dit tweede deel, waarmee het Nieuwe Testament in de spreektaal van vandaag compleet is. Aan het vorige, dat ook in ons blad besproken werd, werkten Anne de Vries en Prof. P. A. van Stempvoort nog mee. De eerste overleed en de tweede moest om gezondheidsredenen het werk neerleggen. Dit tweede deel werd nu voltooid door resp. een zoon en een leerling van de eerste medewerkers, Henk de Vries en Dr. H. R. Smid.

In deze vorm zijn de brieven wel heel erg duidelijk geworden: elk schoolkind (in Holland dan) kan begrijpen wat er staat. Ik vermoed dat al deze bladzijden jongelui in Holland wel onmiddellijk zullen aanspreken. En daar is het boek tenslotte voor uitgegeven en met dit voor ogen is een onbegrijpelijk grote hoeveelheid werk verzet.

Het blijft ouderen natuurlijk vreemd, in plaats van "Genade en vrede zij u", zoals Paulus zijn brieven begint, nu te lezen: "Ik wens jullie genade en vrede". De "doorn in het vlees" werd een "lichamelijke hinderpaal" en "het met vuisten slaan" van Satan veranderde in "om me er van langs te geven". Petrus' "genade en vrede worde u vermenigvuldigd" wordt in deze moderne spreektaal "ik wens jullie volop genade en vrede". En zo kunnen we wel doorgaan natuurlijk.

Dit tweede deel is naar mijn smaak net een ietsje te ver gegaan. Wat in het eerste deel (de evangeliën en Handelingen) nog bewaard werd, de hoogheid van het Woord, is hier in de brieven te veel gemeengoed geworden, vervlakt en van haar majesteit beroofd. Toen Paulus verklaarde iets met stellige zekerheid te weten, heeft hij zeker niet geschreven wat hier nu te lezen staat: "Ik weet drommels goed".

Deze voorbeelden bewijzen voldoende wat "in de taal van onze tijd" wil zeggen. Ik kan niet beoordelen of deze taal het doen zal bij de mensen die men in Holland met deze uitgave bereiken wil. Jongeren zullen het waarderen waarschijnlijk, maar ouderen? Ik denk wél dat het boek in Canada niet veel kopers zal vinden. Onze jongeren verstaan dit moderne Hollands niet meer en zijn blij met ons prachtige Nieuwe Testament, "The Good News for Modern Man".

De uitgave is van Kok in Kampen en al weer voortreffelijk. Papier, druk, pagina opmaak, band en omslag, het is alles het beste van het beste. En wat gegeven wordt is althans een poging, die we niet graag zonder meer zouden afwijzen. Laat ik tenslotte één citaat geven, dan kunnen de lezers het eens vergelijken met hoe die passage in onze Bijbel staat:

1 Joh. 1:1-4: "Het is er altijd geweest. We hebben het gehoord, we hebben het met onze eigen ogen gezien, we hebben ernaar gekeken en het met onze handen aangeraakt. Daar willen we het over hebben, over het woord van het leven. Dat leven is zichtbaar geworden. We hebben het gezien en brengen er verslag over uit. We vertellen jullie van het eeuwige leven, dat bij de Vader was, maar dat ook zichtbaar werd voor ons. We willen ook aan jullie verder vertellen wat we gezien en gehoord hebben, opdat ook jullie een gemeenschappelijk leven met ons kunnen delen, het leven dat wij delen met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. We schrijven dit opdat wij allen volkomen gelukkig kunnen zijn."

F. Guillaume

NES AMMIM

Het is al weer enkele jaren terug (om precies te zijn, het was in ons nummer van 27 augustus 1965), dat wij een artikel in ons blad opnamen van een nieuw dorp in de jonge staat Israel. Dit dorp heet Nes Ammim, *en betekent* Banier der Natiën, *naar Jesaja 11:10: "En het zal te dien dage geschieden, dat de volken de wortel van Isaï zullen zoeken, die zal staan als een banier der natiën, en zijn rustplaats zal heerlijk zijn."*

Dit dorp wordt bewoond niet door Joden, maar door christenen uit verschillende delen van de wereld, die willen helpen aan de opbouw van Israël. En omdat de regering van Israël het drijven van zending niet toestaat, evangeliseren de bewoners van Nes Ammim alleen door hun gedrag. Met andere woorden, deze mensen willen niet met woorden, maar met daden laten zien wie Jezus Christus is.

Wij willen nogmaals de aandacht vestigen op dit "christian settlement in Israël", want in de drie jaar sinds wij erover schreven, is Nes Ammim gegroeid. Kortgeleden heeft dit dorp 200.000 gulden gekregen van de Nederlandse actie "Kom over de Brug". Bovendien heeft het werelddiakonaat van de Ned. Hervormde Kerk 20.000 gulden geschonken, terwijl het werelddiakonaat van de Gereformeerde Kerken eveneens een flink bedrag ter beschikking zal stellen. Dat Nes Ammim hiervoor dankbaar is blijkt wel uit een rondschrijven, waaraan wij enkele gedeelten ontlenen:

"Wij kunnen nu eindelijk onze waterbron productief maken, een pompgemaal en een watertoren bouwen en irrigatieleidingen aanleggen om ons land te bevloeien. Dat belooft volgend jaar dubbele oogsten! Ook onze Israëlitische buren uit de omringende kibboetzim zijn er erg blij mee. Van hen kregen wij tot nog toe water voor onze nederzetting, maar er is hier een groot tekort aan water, zoals overal in Israël. Met ons hebben zij uitgezien naar de dag om de rijke waterbron, die op Nes Ammim werd ontdekt, aan te boren. Er is een goede kans, dat onze bron zoveel oplevert, dat wij ook anderen, die tekort komen, van dienst kunnen zijn.

Op het ogenblik zoudt U ons allen de hele dag bezig zien met onkruid wieden in de katoenvelden. Dat is hard werk in de hete zon. Maar 's avonds is het een genoegen te kijken over de schoongemaakte akkers. Wij hopen op een goede oogst. Groen zal onze nog erg kale nederzetting ook worden door de 500 bomen, sparren en eucalyptusbomen, die wij aangeplant hebben. Uit de pas aangelegde moestuin halen wij dagelijks bonen, tomaten, spinazie, radijs en wortelen.

Voor het eerst zijn wij door onze Israëlitische buren uitgenodigd om de sederavond voor het Paasfeest, het jaarlijkse hoogtepunt in het Joodse familieleven, mee te vieren. Verdeeld over vier kibboetzim werden wij ontvangen. Slechts zeer bijzondere vrienden pleegt men voor deze avond uit te nodigen."

Maar er mag geen zending gedreven worden. Dat wil de Israëlitische regering niet hebben en daar houdt men zich aan in Nes Ammim. En toch . . . toch wordt daar de Heiland gepredikt op een zeer aparte manier. Als men op een sederavond wordt uitgenodigd, dan betekent dit dat er een zeer vriendschappelijke verhouding is ontstaan. Onder Gods zegen kan dit de voedingsbodem zijn voor het werk, dat de Geest van God onder het oude bondsvolk doet.

"God heeft Zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet!" heeft Paulus gezegd. En kennelijk wordt Nes Ammim door God gebruikt, om dit te bewijzen.

(Het adres van Nes Ammim in Canada is Mr. R. A. Jongbloed, 279 Bay St. South, Hamilton, Ont.)

D.F.

VOOR MIJN VRIEND

Ik heb het leven nooit zo lief gehad
als nu, nu 'k weet dat 'k sterven moet.
En nu ik afscheid nemen moet voorgoed,
hoe zwaar is dat.

De hemel is zo helder blauw vandaag,
zo vol van blije lichte schijn.
En spoedig zal voor mij dat niet meer zijn,
en 'k lééf zo graag!

Sinds ik het weet dat 'k spoedig sterven moet,
heb ik het leven nooit zó zeer bemind.
Zodat de drang, die 'k hevig in mij vind
mij schreien doet.

Ik heb zo vaak gevraagd: "O, Heer, waarom?
waarom laat Gij mij niet een weinig gaan?
er is zo veel, wat 'k nog niet heb gedaan!"
Maar God zei: "Kom."

Toen heb ik stil mijn hand in die van God gelegd
en tracht te gaan waar Hij mij leiden wil.
O, schrei niet zo, mijn hart, wees stil.
Hij heeft gezegd.

Dat ik aanschouwe, voor mij is bereid
een heerlijkheid, vér boven aardse dingen.
Waar 'k nooit meer schreien zal; maar zingen
in eeuwigheid.

G.W.V.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

De juiste manier om voor goed met genoegen een bankrekening te hebben

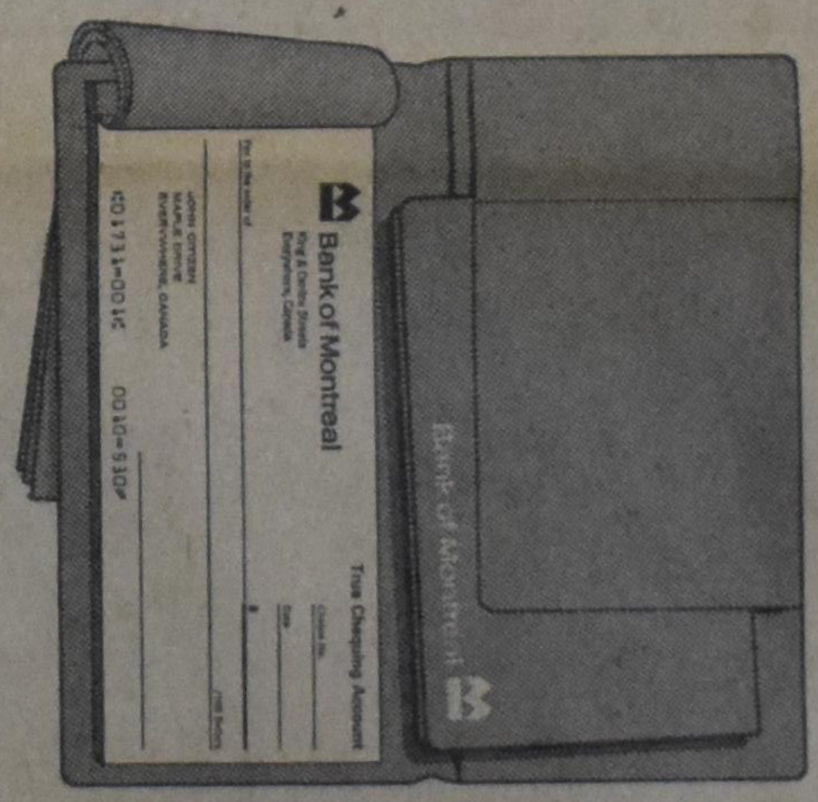

True Chequing

Dit is het geld dat ter markt gaat — rekeningen, onkosten en schulden betaalt. U krijgt gratis op naam gestelde cheques en maandelijkse bankafrekeningen met inbegrip van afgestempelde cheques.

5% True Savings

Dit is het geld dat thuis blijft — brengt 5% rente op op het laagste maandelijkse saldo. Vrije geldopname en overdracht naar Uw True Chequing rekening. En kijk eens aan, U ontvangt een gratis "chequeretary" zakportefeuille.

Heb Uw bankrekening op de nieuwe manier bij de

Bank of Montreal
Canada's First Bank

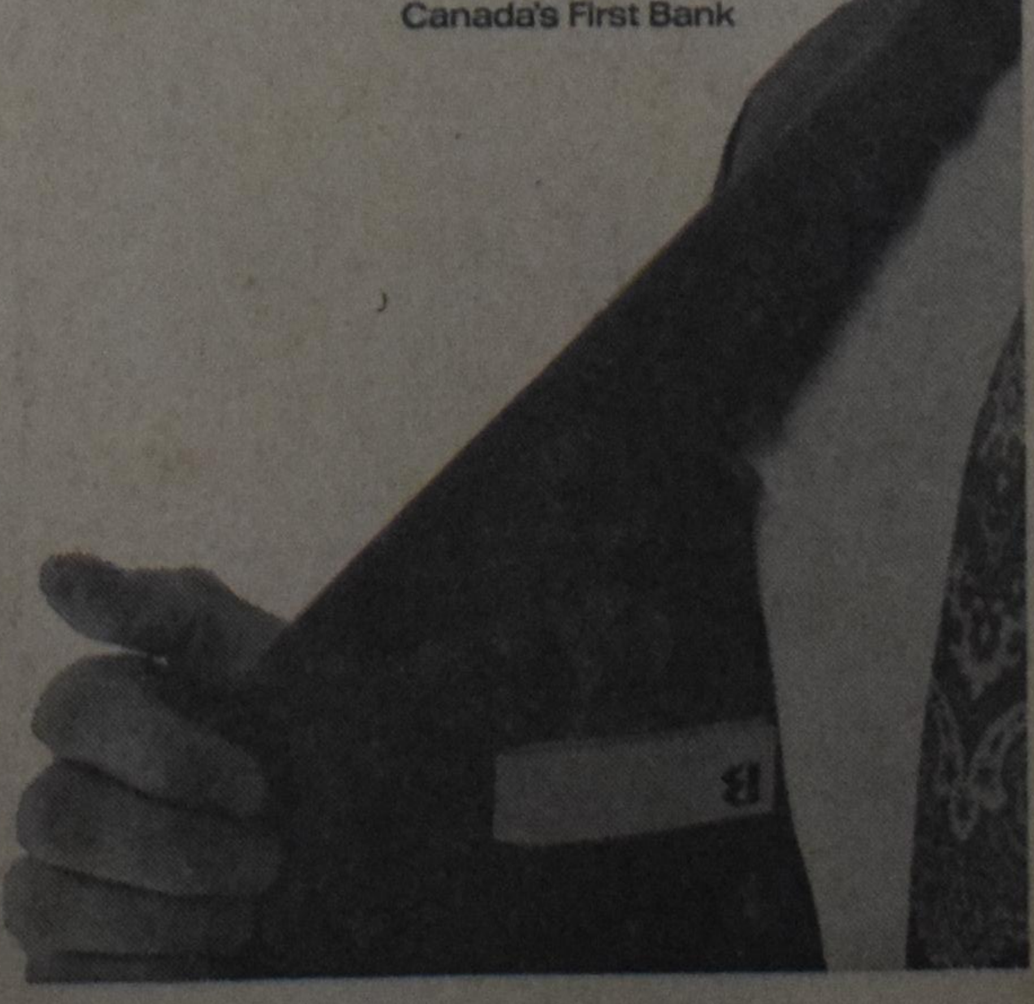

Safety for the motorcyclist

For many young people motorcycling is an exciting sport. It is not too expensive, as a matter of fact is it cheaper than a car. It is the ideal form of transport during the summer. Parking is not too much of a problem.

However, there is another aspect to motorcycling as well. It has been estimated that by 1970 in the U.S.A., every year 5,000 motorcyclists will be killed as the result of an accident. When in a crash, a motorcyclist is injured 80 - 90% of the time, and very often seriously. This is due to the fact that he loses control over his vehicle, and is thrown on the road. Death rates from motorcycle crashes per 100,000 registered vehicles are more than double those for automobile crashes. No wonder that there has been some concern as how to reduce the number of motorcycle accidents, and how to improve safety. A lot of research in this respect has been done. The American Medical Association's Committee on Medical Aspects of Automotive Safety has compiled a guide to give general background information and suggestions which should help in cutting down the amount of injuries and deaths. Realizing that many of our youth could benefit from this guide I would like to communicate the following of their suggestions to you:

Concerning the Health of the Driver

1. The physical and the mental condition of the motorcyclist must be good: Have regular medical examinations.

2. Known handicaps, such as those connected with vision, must be compensated.

3. Develop a proper mental attitude: every effort must be made to avoid carelessness, recklessness, irresponsibility, and anger.

4. Drugs and narcotics must not be used before or while driving, unless under medical prescription, in which case the physician should be informed that the patient intends to drive while using these prescriptions.

5. The use of alcohol adds tremendously to the normal hazards of motorcycling and should not be used if the individual intends to drive. If the driver does drink, a one-hour wait before driving for every drink consumed will help to keep the driver from becoming intoxicated.

Concerning the Vehicle

1. The driver should learn all he can about the motorcycle he intends to purchase.

2. The importance of upkeep can not be overemphasized: it can easily be the difference between life and death.

Concerning Vehicle Operation

1. New drivers have the most crashes. The operation of a motorcycle requires special skills, which are learned only through adequate instruction and extensive experience.

2. Public roads should not be used until the driver is completely familiar with the operation of his vehicle.

3. Night driving is extremely dangerous, even for the experienced driver. Special care must be taken, also, when unfavorable road and weather conditions exist.

4. Since the automobile driver may not give the motorcycle adequate space, or may not even see it, the motorcyclist must always be alert.

5. Motorcyclists should be meticulous in signaling for slowing, stopping or turning.

6. Brakes should be used before entering a curve — not when the vehicle is in it.

7. The motorcycle should never be driven between traffic lanes, or on the "shoulder", since a sudden swerving automobile may be difficult or impossible to avoid.

8. Motorcyclists should slow down and be especially alert if dogs and other animals are in the vicinity. The same applies to pedestrians, especially children and older persons, who often do the unexpected.

Concerning Clothing and Equipment

1. Approved protective headgear should always be worn by the driver and passenger. (Helmets should meet the specifications (Z 90.1-1966) set by the U.S.A. Standards Institute, New York).

2. Eye protection should be used at all times.

3. Clothing should be heavy enough to protect — preferably of a highly visible color. Bare arms and legs are an invitation to unnecessary injury."

References:

1. Accident Facts: 1967 Edition. Chicago; National Safety Council, 1967, p. 56.

2. J.A.M.A. vol. 205, no. 5, July 1968, pp. 290-291.

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij

C. STEENHOF

(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL—AMSTERDAM
$331.—

met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

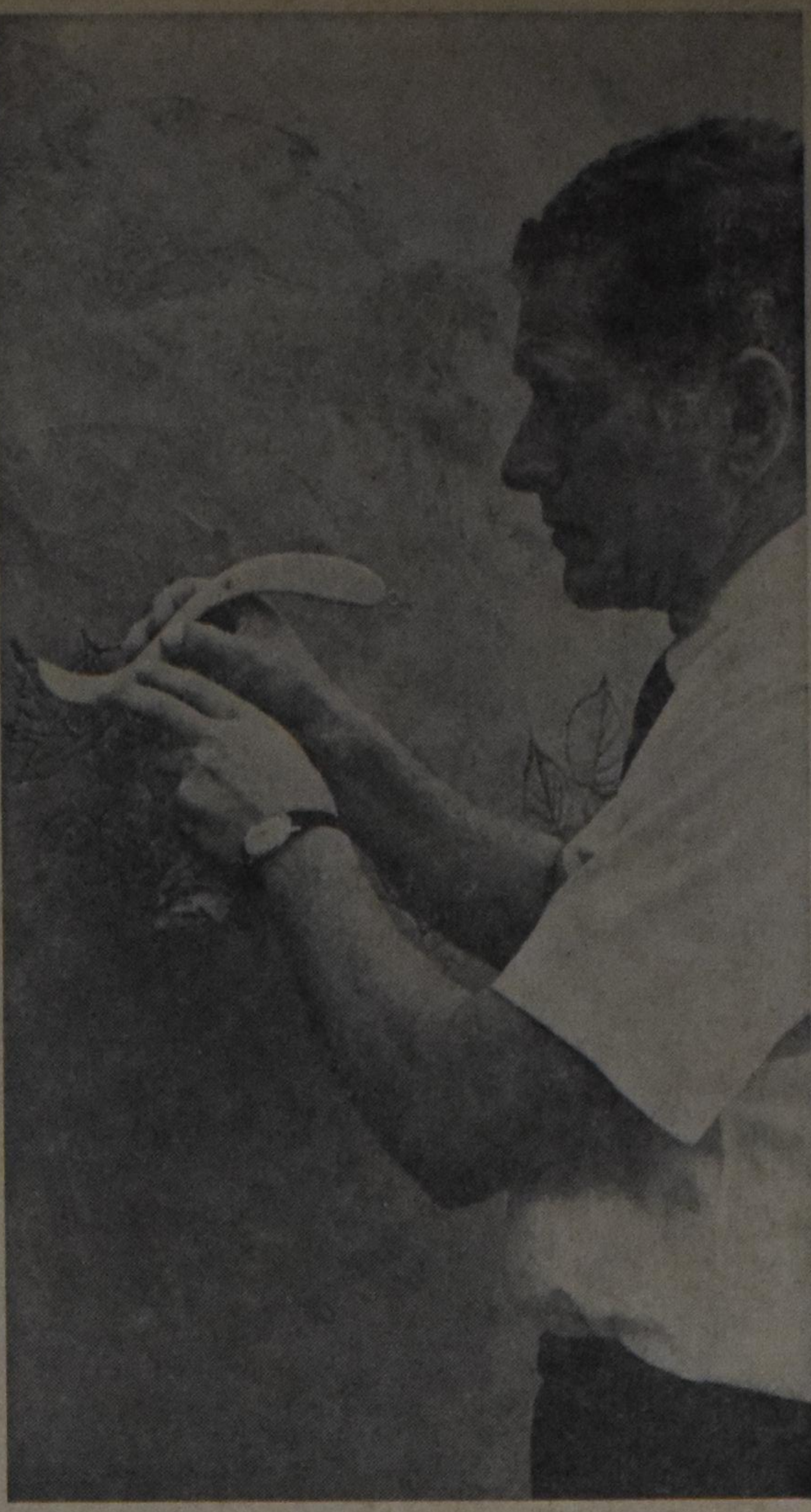

DE ARTIEST ABA BAYEFSKY koos tekeningen van dieren en planten die in de omgeving voorkomen, toen hem gevraagd werd de betonnen muren van het Saint-Marie museum in Midland, die 400 vierkante voet meten, te decoreren. Bayefsky's werken kunt U bezien in de National Gallery van het Metropolitan Museum of Art in New York en in andere belangrijke musea. Het fort St. Marie-Among-The-Hurons werd 339 jaar geleden voor het eerst gebouwd door Jezuleten priesters. Het is later opzettelijk verbrand om te voorkomen dat het door de Iroquois Indianen veroverd en in beslag genomen zou worden. Het is thans gereconstrueerd door het Ontario Department of Tourism and Information. (Telegram Photo)

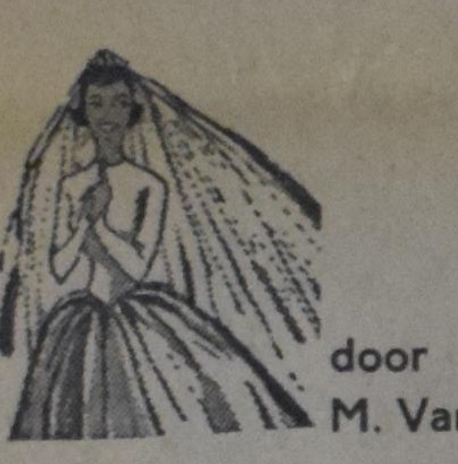

DE STENEN BRUID

door M. Van Nuis-Zuidema

(16)

Laura komt binnen met de koffie. "Kijk eens, ik hoop dat het zal smaken. Niet koud laten worden, hoor. Heerlijk, hè Ellewien, dat ze er nu al zijn." Evenals Tera stelt ook zij gastvrij haar huis open. "U komt maar zo vaak u wilt, het is altijd goed."

Als Laura in de keuken terugkomt, denkt ze opeens aan het gesprek van de vorige avond bij Tera.

"Zeg Marion, zal ik je eens iets vertellen? Ellewien is de bruid. Als er niets gebeurd was, zou ze gister getrouwd zijn."

"O ja, dat weet ik." Marion zegt het spits en wat eigenwijs, ook wat triomfantelijk en met een gevoel van een overwinning, na wat ze daarstraks als een nederlaag aanvoelde.

Laura blijft midden in de keuken staan met het blad in haar handen.

"O ja," Marion zegt het zo nonchalant mogelijk, "dat heeft Ellewien me vannacht verteld."

"Zo," meer antwoord geeft Laura niet in deze stille strijd tussen moeder en dochter, de oudere en de jongere generatie.

Marion geeft zich dan het eerst bloot. "Heeft ze het u ook verteld?"

"O nee." Laura kan haar geëergerdheid, nu ze zich weer gepasseerd voelt, niet helemaal in haar toon bedwingen.

"Hoe weet u het dan?"

"Gisteravond hoorde ik het bij tante Tera en oom Hein, daar zijn ook mensen uit haar dorp."

In de kamer, waar de drie door het duister van de ramp heen moeten worstelen, schijnt de zon. Het is open, helder weer geworden. In de vensterbank koesteren een paar roze hyacinten zich, hoog boven hun glazen, tussen de andere planten in de warme stralen.

Het geeft iets voorjaarsachtigs.

Het brede erkerraam heeft aan de buitenkant vuile regenstrepen, aangewaaid door de laatste storm. Tante Cor ziet het en iets in haar vingers verlangt opeens hevig naar een spons en een zeem. Ze kijkt de kamer rond.

Het mooie, effen groene kleed op de grond, de fijnbeklede stoelen en de kunstzinnige schilderijen, alles getuigt van smaak. En dan komt dat onwerkelijke over haar. Of het niet echt gebeurd is, alles van de laatste dagen. Of ze het maar heeft horen vertellen en of ze hier maar even op visite zijn. Even. Ze heeft het gevoel of ze zo weer thuis kan zijn, zomaar gewoon in haar eigen huis. En dan, ze voelt het in haar handen, in haar vingers, in heel haar wezen, dan zou ze haar schort aandoen en onder dat wijde blauw van daarboven, in de zon en de toch wat scherpe wind, de buitenboel gaan doen, tot alles weer blinkend was. Ja, dat zou ze willen.... Maar.... Jan z'n haar is wit geworden. En Ellewien zit daar. Zo alleen.

Tante Cor trekt diepe rimpels boven haar neus en haast onmerkbaar schudt ze haar hoofd. Zo onzegbaar alleen als dat kind is. "Kunnen jullie het.... geloven?" Het is dwaas om dit te zeggen. Ze voelt het zelf. En toch moet ze het. Om die angst? Om iets anders? Ze weet het niet, maar ze gaat nog verder, ook al ziet Ellewien haar verbaasd en oom Jan haar geschrokken aan. "Ja, dat het allemaal echt waar is. Als je er hier nu ook iets van zag?" Ze kijkt weer de kamer rond, waarvan de netheid haar haast de keel dichtknijpt, maar dan zijn daar ook weer de ramen, met de vlekken van de voorbije sneeuwbui. Tanta Cor balt haar handen stijf ineen en houdt ze voor Jan op tafel, terwijl ze ze bij ieder woord op en neer beweegt. "Jan, we moeten weg. We moeten terug. Ik voel het. Ik moet wat doen. M'n huis. Het staat daar te verkommeren. Ik moet schrobben en boenen!" Heet voelt ze de drift in zich opkomen. "Jan, laten we gaan. Wat doen we hier?" Haast vijandig kijkt ze naar alles om zich heen. "Het blijft toch geen vloed. Ik wil wel in de slik en de modder. Het kan me niets schelen."

"Kalm toch," maant Jan, zelf geschrokken. "We kunnen immers niet terug. Dat weet je toch wel. Al is het eb, de dijk moet eerst dicht."

Ontdaan kijkt tante Cor om zich heen. Als een vloedgolf kwam dit bij haar boven, het sprong in haar op als een springtij, maar na die paar woorden van Jan wordt het even snel weer weggetrokken. Ze blijft daar zitten. Leeg, met alleen de werkelijkheid.

De kamerdeur gaat weer open. Alle drie wenden ze hun hoofd naar die deur, alsof van daar iets zou kunnen komen, dat een oplossing kan brengen. Maar het is Laura, die hun een tweede kopje koffie brengt.

"Zo ben ik het niet gewend, mevrouw," zegt tante Cor, als terugkomend uit haar eigen, verre land.

En Laura, die niets vermoedt van haar werkdrift, aangewakkerd door de bevlekte ramen, lacht. Voorzichtig zet ze de kopjes neer, zonder te morsen. Dan kijkt ze voldaan naar tante Cor. "U moet maar zo denken: nu kunt u zich eens laten verwennen. Als u straks weer thuis bent, zult u hard genoeg aan de gang moeten."

Oom Jan lacht stilletjes voor zich heen, maar zegt wijselijk niets. Hij denkt alleen maar: nu kan ze eens prinses zijn....

"Ellewien," vraagt tante Cor, zodra Laura weer de kamer uit is, "jij gaat toch met ons mee, hè kind...." Maar even vlug als eerst de werkdrift in haar omhoog golfde, stijgt nu het verdriet ervoor in de plaats, zodat de plotselingen tranen haar stem haast verstikken. "Ellewien, ons huis is voortaan het jouwe. Nietwaar Jan. Tenminste, zolang je...." abrupt zwijgt ze, want de naam van Jochem durft zelfs zij niet te noemen.

Ellewien haalt haar schouders op. "Ik weet het niet." En dat is het enige wat ze op zo'n vraag kan antwoorden.

Ik weet het niet. Nee, ze weet niets. Ze is losgeslagen van haar normale denken. Vader.... moeder.... Jochem.... ze ziet ze en ze zijn er niet, geen van allen. Willoos dobbert ze rond met al het voorbije in nooit ophoudende beweging, tuimelend van het ene beeld in het andere, voor haar ogen.

Oom Jan zit er stil bij. Het kleine lachje is weer verdwenen. Hij voelt zich ook uit het lood geslagen en kalmeert zich met een rokertje van Berend. Hij staart de rook na, zonder de kringetjes te zien, maar wel ziet hij daar Ellewien, zoals ze zaterdagavond in hun kamer stond, in haar witte bruidstooi blozend van liefde en geluk. Een rijpe vrucht, die Jochem maar zo te plukken had. En als tante Cor dan even later met Laura in de gang is om haar mantel aan te trekken, hoort hij weer Ellewiens klacht van zopas: "Ik weet het niet."

Ellewien is blijven zitten in het stoeltje bij de haard, dat haar ook de eerste keer dat ze hier binnenkwam is aangewezen. En dan is oom Jan opeens bij haar. "Ellewien, kind, jij weet niet hoe het verder moet. Nee, er is zover wij het zien, nog niets, waar je je aan vast kunt houden. Maar vergeet niet: Eén weet het wel. Denk daar maar veel aan. Hij weet hoe het verder met ons moet. Hij heeft ons deze dagen geleid, Ellewien, hoe moeilijk en onbegrijpelijk die dagen ook waren."

Oom Jan zucht zwaar en schudt z'n vergrijsde hoofd. "Wij mensen zouden het zó zeker niet gedaan hebben. Waarom God het wèl zo heeft gedaan, daar hebben we niet naar te vragen, daar hoeven we niet naar te vragen, omdat God het in zijn ondoorgrondelijke wijsheid doet. Maar Ellewien, hóé ondoorgrondelijk Gods daden dan ook zijn voor ons, vergeet niet dat Hij ook jou leidt, vandaag en morgen en al de dagen die nog komen. En.... Hij heeft je weg al bepaald, voor altijd."

"Kom je nog!" roept tante Cor om de hoek van de deur.

Joeh!"

Ellewien kan oom Jan geen antwoord meer geven. Ze heeft ook geen antwoord en hij wacht ook niet op een antwoord, maar zijn woorden blijven bij haar. Ze had ze zelf ook wel kunnen weten, ze wist ook wel, maar nu ze zo direct tot haar gezegd werden, zijn ze meer levend voor haar geworden. "Hij leidt je. Altijd."

In de gang zijn de dames nog niet klaar. Tante Cor móét nog even mee naar de keuken om naar het elektrisch fornuis te kijken. Zonder dat ze het zelf precies beseft, leeft ze alweer in de toekomst. Al is haar werkdrift van daarstraks weer geluwd, haar gedachten overbruggen deze periode van gedwongen nietsdoen, waarin ze aan het eind toch haar huis voor ogen houdt, waar veel uit losgeslagen en uit weggedreven is, maar dat er nog staat, uitnodigend en in haar ogen minder bemodderd en beslikt dan in werkelijkheid.

Ellewien ziet toe, hoe oom Jan z'n das omdoet en z'n jas aantrekt. Er blijft nog de grote vraag, die tijdens dit bezoek al haar gedachten ergens diep in haar overkoepelt en die nu toch komt, aarzelend en zacht, met een schuwe blik naar de keukendeur: "Waar.... is Jochem nu?"

"Jochem? Och kind, hij is overal en nergens. Hij sjouwt en ploetert hele dagen door water en modder. Ik weet niet hoeveel mensen hij al van zolders en daken heeft gehaald en hoeveel beesten uit de stallen."

Oom Jan is dicht bij haar komen staan en buigt zich, ook met een blik naar de keukendeur, iets naar haar over. "Pas op, meisje, laat hem niet te lang wachten. Je kon hem dan wel eens helemaal kwijt zijn."

"Ben ik al." Ellewiens stem klinkt hard opeens, en bitter. Ze vergeet naar de keukendeur te zien. Haar gezicht verstart weer, want duizelingwekkend in haar klotsingen en roeringen is daar weer de altijd aangolvende donkere vloed.... vader en moeder.... allemaal.... en het vlot, dat kantelde, door.... Jochem.

"Hij hoeft niet te wachten. Ik...."

"We zijn er al, hoor!" klinkt tante Cors stem opgewekt vanuit de nu weer open keukendeur. "Jan, het lijkt me best iets voor ons, om nu ook zo'n elektrisch fornuis te nemen. We hebben toch alle kans dat het oude totaal is verroest. Wie weet hoe lang het nog in het water moet staan."

Tante Cor loopt de gang in. Ze heeft weer hoop. Ze heeft nog de moed om weer aan te pakken. Ze ziet nog toekomst.

Oom Jan knikt tevreden. Zo moet het immers gaan.

Trots kijkt hij naar z'n vrouw en denkt: Mijn wijf.

Maar Ellewien ziet hij wat later alleen en zonder wil en hoop of moed achterblijven.

Om haar maakt hij zich zorgen.

En om Jochem.

(Wordt vervolgd.)

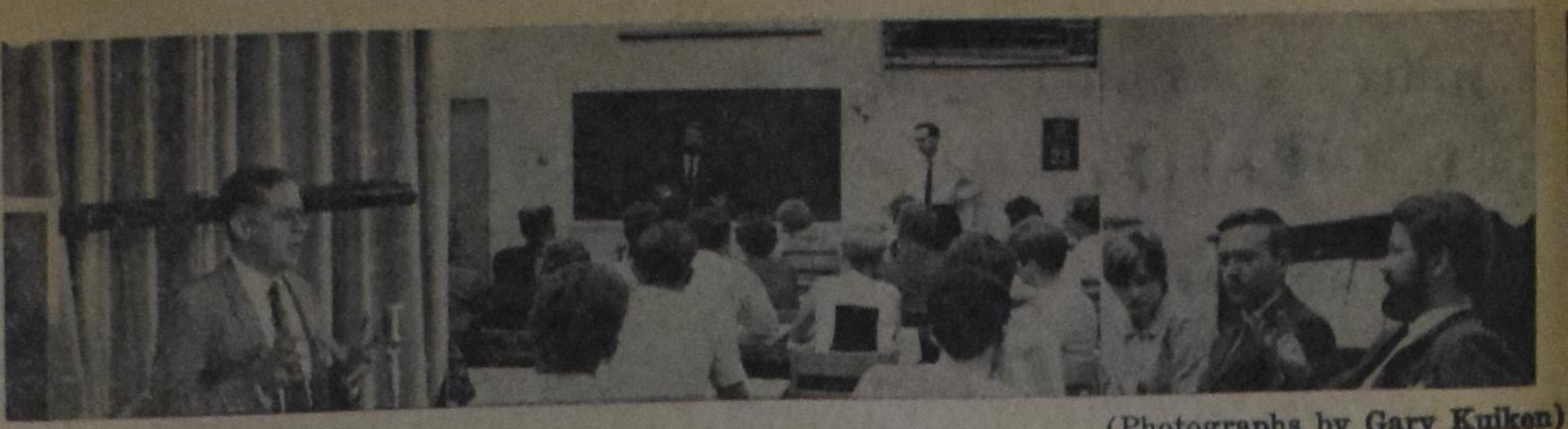

(Photographs by Gary Kuiken)

REPORT OF THE CALGARY A.A.C.S. STUDY CONFERENCE

It is all over now. Days like these never seem to last long enough. What I am referring to is the well attended A.A.C.S. Alberta Study Conference which was held at the Baptist Leadership Training School in Calgary, August 23-26. This conference was excellent with a spirit present, which according to a certain attendant, reminded one of Paradise. The mandate for this article is that it should be brief since an extended review of the lectures will be given elsewhere.

Dr. H. Hart's lecture dealt with **Facts, Knowledge and Truth.** One of the basic questions he asked was whether there is a distinct Christian approach to **universally valid structures.** Facts have to do with relevance and reliability, are linked up with faith, since facts are credible (**credo**). In our world there is a diversity of facts because of the variety in creation. Facts are not only mere sense observations for then we fall into the trap of a false unification of all facts. Facts are always bits of information and function as facts when they function **truly.** As such they are dynamic creatures never standing by themselves.

Knowledge in Scripture is incomprehensible outside of an obedient relationship; as such **knowing** God's commandments is **doing** them in fearing God. Consequently, knowledge can not be seen intellectualistically as is often done in our day. Dr. Hart also spoke of theory — as to what it is — but the recounting of it here would take me too far afield. An important point to observe yet is that creation is **meaning** and that any point in creation always points beyond itself. Seeing that we can begin to speak of Christian scholarship which is driven by the word of God, driven by Him who is the Way, the Truth and the Life. These are stimulating lectures which should be read by all students.

Dr. Seerveld spoke on, **How to read and how not to read the Bible.** Anything one would say about this is bound to do injustice to this powerful message — powerful because it was **so scriptural.** Dr. Seerveld first showed us three ways in which we should not read the Bible. The Bible passage he dealt with was Number 22-24. The first wrong way he called the **Fundamentalistic evangelical way.** The question asked by them is, "What lessons can we learn from this Scripture passage?" They would stress the doubledealing character of Balaam, the lure of prosperity, etc. The basic question in this approach is as to what God is showing us at this point to get to heaven and how to flee evil in the world. This is a moralistic way of approaching Scripture.

The second wrong way of reading the Scriptures he called the **scholarly humanistic** and **neo-orthodox** way. Their first questions are such as, "How is this section of Scripture put together? Is the text reliable? Are there any discrepancies? Is there any relation to Israel's contemporaries? Is there a developed theological intention?" For them Numbers 22-24 is really **saga,** i.e. it is not a historical account of what actually happened, yet it is more than fable for it has historical connections.

The third wrong approach Seerveld called the **scholastic Christian orthodox** approach. The questions this approach deals with are such as, "What Christian doctrines are founded here? How does this passage contribute to the motifs of dogmatic systematic theology?"

Dr. Seerveld then criticized, as well as pointed out the strength, in these various ways. All this was done in Dr. Seerveld's own unique powerful way.

The way to listen to the Scripture, according to the speaker, is to first listen to the specific story at hand. The story of Balaam must be seen against the background of God's people's deliverance out of Egypt and that He remained overwhelmingly true to His promises. That Jahweh guards His special people is part of this story. As such Numbers 22-24 too is **God's Revelation** and Scripture always confronts us with what **God has done.** The Bible tells us of God's mighty acts.

All told Dr. Seerveld spoke about three hours. Be sure to get a hold of this emminently Biblical message when it comes out in print.

Under God's blessing it may help us to listen to Scripture with what Seerveld called "childlike naivite," seeing how God deals with God's people.

Personally, I can not find words to express my appreciation for what God has given us in a message like this.

The conference was closed with an inspiring speech given by Rev. J. W. Postman from Winnipeg. He stressed that to find out the needs of the twentieth century we must not go to the situation at hand but to the Word of God. This speaker was thankful — exhuberantly so — for what God has given us in the A.R.S.S. — now known as A.A.C.S. — to shake us out of our present lethargy.

Mr. John Hultink also **briefly** spoke to us. He will be the new Development Director for the association. Words of appreciation were spoken to Mr. F. Cupido for his past work which he so ably performed, as well as to Mr. Vander Meulen for his able **way of** "Chairing" the conference. I would end by pleading with God's people to support the work of the A.A.C.S., wholeheartedly, so that we may be able to tell to future generations — if Jesus should tarry — the great things which our God has done and can do.

Rev. Ralph Koops,
Iron Springs, Alberta.

THE RES BAARN MISSION CONFERENCE 1968

EXCERPTS OF A REPORT

The conference dealt with such current questions in missions and evangelism as: Missions and Syncretism (mixing of christian message with unchristian elements), Missions and Secularism, Missions and Ecumenism, Missions and the National Church, etc. The concluding message was given by Dr. Schrotenboer on Missions and Consummation.

In each morning and afternoon session a study paper was presented. These were followed by discussion groups, after which a plenary session was held in which the hole assembly discussed the subject more fully.

The evening programs were devoted to the presentation of mission work in the various fields where Reformed Churches are laboring. It was of special interest to us to see the film on mission work in Pakistan which had been taken by the late Dr. Richters on his visit to **Pakistan.** This film was excellently done, presenting many phases of mission work in that land. Following this film, slides on work in Japan and Taiwan were shown, and a report of the work in Korea was given. This completed the review of Missions in Asia.

One evening was set aside for the presentation of work in Indonesia, as there have been so many vast changes in that land. Dr. Soedarno of the Reformed Seminary in Java gave an excellent report. In some areas the mass movement to Christianity is so great that they cannot begin to cope with the number of enquirers. As many as 600 are under instruction at one time. Some congregations have more than doubled their size in the last **two years.** This, however, has not been without difficulty and persecution. Dr. Soedarno told that in some areas people have had **their homes burned.** Others have been beaten and still others have been forcibly circumcized in order to make them Muslim. In spite of it all, the people have remained **faithful** and this has been a time of great joy and praise in the Church. It is all the work of the Holy Spirit as He has taken and used the printed Word to bring to conversion many who had not heard the Gospel before. He says there is an urgent need for more missionaries who will preach the Gospel and for more Bibles to be distributed.

Another highlight in the conference was African night. The Christian Reformed Church presented its work in **Nigeria.** This is a field that has just recently been opened, but the work has tremendous growth. They have begun a large medical work and they are also doing a great deal of evangelism among the Burnow and Tiv tribes. A delegation of three Nigerian ministers was present, led by Pastor Sai, who was formerly a chief among the Tiv people. The report was especially relevant in the light of the tragic conditions existing in Nigeria and Biafra. The second half of the African night was the presentation of the work that is being done by the Reformed Churches of South Africa. They are carrying on an extensive work in the provinces of Transvaal and Transkei. This is a vast area with tremendous opportunity and need. We were astonished and inspired to learn of the great work that this branch of the Reformed Church is doing. On the medical side, alone, they operate some 38 hospitals. This is in addition to and complementary to a comparable amount of educational and evangelistic work. Their budget for missions alone is more than a million and a half dollars. In attendance at the conference were four missionaries and African pastors. They were all highly qualified and capable leaders and there was an excellent spirit among them. They were the outstanding delegation present.

Frank Y. Pressly

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

Voortaan geen vragen meer.

De Bank of Nova Scotia introduceert de "Cheque Guarantee Card".

Waar is die kaart goed voor?

U kunt betalen met een cheque, uw eigen persoonlijke cheque, zelfs daar waar U volslagen onbekend bent. U kunt cheques verzilveren zonder gevraag, oponthoud of andere ergernis.

Wat maakt deze kaart zo geheel verschillend?

1. De kaart toont uw foto. In natuurlijke kleuren. Positief bewijs dat U degene bent, die U beweert te zijn. 2. De kaart geeft positief bewijs dat de Bank of Nova Scotia uitbetaling van uw cheques garandeert. Te allen tijde. Waar ook.

Dit alles dank zij uw foto. Uw Scotiabank Cheque Guarantee Card is uw introductie voorzien van een herkenningsmiddel, van aanschijn tot aanschijn. Er bestaat dus absoluut geen risico voor de persoon die uw cheque in betaling aanneemt.

Een ander voordeel. Zou U een cheque uitschrijven voor een bedrag dat hoger is, dan U nog in uw bankrekening heeft, geen nood: in de kaart is "automatische kredietverlening" ingebouwd.

Wat gaat die kaart U kosten?

Twee dollar. Dat is al. Voor de persoon die uw cheque aanneemt zijn er helemaal geen kosten.

Stap binnen bij de Bank of Nova Scotia. Wij zullen met onze speciale kleurencamera een foto van U nemen.

Wanneer U uw Cheque Guarantee Card heeft ontvangen, draag ze dan altijd bij U. Presenteer de kaart als U een cheque uitschrijft. In een winkel. In een restaurant.

Geen oponthoud, geen pijnlijk gevraag.

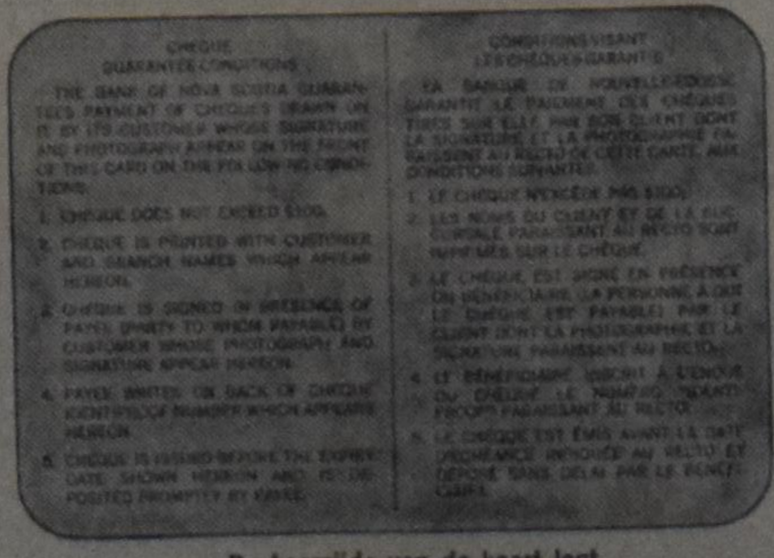

De keerzijde van de kaart legt uit hoe de garantie werkt.

Scotiabank garandeert uw cheques. Waar dan ook.

ATTENTION

on SATURDAY, OCTOBER 26th at 2 p.m.

the Christian Choir Association

is holding a DELEGATE BOARD MEETING at the Immanuel Christian Reformed Church, Mohawk Rd. West, Hamilton, Ont. Please send two delegates from each choir.

An urgent request for all choirs to attend!

PLEASE KEEP THIS DATE OPEN.

"BEMIDDELING AFKOOP RENTEKAARTEN VERZEKERING IN NEDERLAND"

De afkoopregeling geldt ook voor personen die vroeger in Nederland een Rentekaart hebben gehad en die naar Canada en de U.S.A. zijn vertrokken.

Mocht U nadere inlichtingen wensen, laat ons deze voor U behartigen.

Zend Uw naam en adres, alsmede $2.— voor porto en administratie aan: T. C. WENDEL, P.O. Box 84, BRAMPTON, Ontario.

ASK FOR CATALOGUE (56 pages) | For ★ Home and Family ★ Church and Study ★ Society and Club

Order your BOOKS - BIBLES - CHURCH SUPPLIES AND PRINTING FROM:

SPEELMAN'S BOOKHOUSE PRO REGE PUBLISHING CO. 10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONTARIO

ASK FOR CATALOGUE (56 pages)

World Relief in the Mission of the Church

by Dr. PAUL G. SCHROTENBOER

❷

While I was in Makassar on the Island of Sulewesi (to continue the story) a number of students discussed with a Dutch journalist how the people of Europe could best assist the developing countries in the South Pacific. To the surprise of the journalist the students said: "We do not want any more CARE packages nor other non-productive help, such as food and clothing. Give us help that will produce." They wanted not a few bushels of rice to distribute but seed rice that would produce greater yields. They waw that food and clothing give only incidental help, and only for the time being. What is needed much more urgently is the means to produce food and factories to manufacture clothing. Unless the church gives help that is productive it only casts its gifts into a bottomless hole.

The Indonesian students were not unmindful of the love or unappreciative of the money that went into gift parcels. They only wanted to make it unnecessary to receive such packages.

Here it may be suggested that more money and effort should be spent on educating people to use better methods of agriculture than to give food packages. And this may mean that we shall have to rethink missions, which some may be reluctant to do. The problem, however, is deeper.

In Korea I heard from the Christian Reformed World Relief Committee Agriculturist the story of a pig. This was a purebred American pig that was shipped from the U.S.A. to Korea by a main line American denomination. It was given to a Korean church to be placed by the minister of the church. Instead he kept it on his own premises. There it stayed until the fall and he faced the prospects of keeping the animal through the cold winter. Not knowing how to manage pigs profitably, he sought to make an immediate profit and sold the animal to the Agriculturist for 12½% of what it was worth when he received it.

There is no justification that I know for the action of the Korean pastor who kept the pig for himself. His action, however, is not difficult to explain. It is a clear reflection of the wide-spread poverty and even near famine of the populace. The poorer the economy, the more difficult it is to distribute the aid where it really should go.

Since this is not an isolated incident but is rather symptomatic of a society sick with poverty, it forces us to ask: How do you distribute aid effectively in poverty-stricken areas so that it gets to the persons who need it the most and can use it the best?

In a poverty ridden economy, material assistance becomes a powerful weapon for good or evil. Just how powerful control over the distribution of help from abroad can be, was brought home to me in conversation in Seoul with the CRWRC personnel. They explained that they had asked the national church to establish a denomination-wide deaconate agency so that the CRWRC could cooperate with the church to distribute the goods received in the most fair and efficient way. The intention was to involve the native church as much as possible. One would think that the idea would be adopted forthwith, perhaps with little debate, except on the implimentation of the plan. But not so. The proposal was turned down with little ado. The reason given was that an agency which had the power to distribute great amounts of money, food stuffs, and other needed goods could quickly become the most powerful body in the church. It could easily maneuver the removal or promotion of ministers and control church bodies. The price of the possible ruthless activity of such a deaconate was too high for the national church to risk paying. Corruption and mismanagement are evils to reckon with, even in a Christian church.

Again a word of caution: this decision of the national church should not be interpreted to imply that Koreans are more susceptible to corruption than other people. It only indicates how people generally may be expected to act in the face of shortages in provisions for basic human needs.

The more needy the society the more complex the distribution of aid. This is the sobering law of world relief.

A director of a church relief agency in the Netherlands follows the procedure of appointing only those who are not needy themselves as distributors of goods to others. This may be an astute way to avoid corruption, but it does not touch the root of the problem. How deep that problem goes, another incident may help explain.

On one occasion I was nonplussed by a most extraordinary request: Would I build bridges? I was not asked to do the manual work but to secure the money and materials for several bridges on a particular road. Without the bridges the way was impassable. Upon being questioned, the people explained that once, when the colonial power was in control, the bridges were kept in good repair. There was a strict line of authority from the governor down to the local man who had to see that each piece of bamboo and plank was in place and each thong was taut. When the people gained independence, however, the whole system deteriorated and in some instances fell apart. With none to exercise authority over the local personnel, the bridge gradually fell into poor condition and finally collapsed or was washed away and was not replaced.

I have not painted the picture too black. A European who had long lived in the area explained that it made little sense to replace the bridges so long as the local people did not see the need for them or there was no one to enforce a policy of keeping the bridges in repair. If a man comes to a bridge in use and needs some piece of metal as likely as not he will remove it from the bridge and take it away. If he needs a plank, he will cut the thongs, lift the plank and carry it away on his cart. In one instance the local residents destroyed the bridge so that they could profit from ferrying people across the stream.

In such a situation it surely makes little sense to give nuts and bolts, girders and I-beams or even to supply labour and materials both. A change must occur in the mentality of the people and in the structure of society.

After relating this incident to a veteran missionary in the Netherlands, the man, who knew the people in the bridgeless area well, said that he would like to send a group of young people to the area for a period of some months to work on the roads and bridges. The purpose would be to show by example how much a number of people could de by working jointly on the project. They would also show the natives that white persons are not ashamed to work with their hands. The missionary was hopeful that the local people would then follow the example and do themselves what the visiting band had done. Just how successful such a pilot project would be I cannot predict. But the missionary's plan pointed in the right direction.

(To be continued.)

United Church proposed creed called 'Un-Christian Poetic'

(The Christian News) — After hearing a proposed new creed described as "un-Christian . . . but poetic," the 23rd General Council of the United Church of Canada returned it to its Committee on Christian Faith for a rewrite job.

The creed, two years in the drafting, must give "more adequate expression of the Christian Gospel for our time," the Council said. The committee was to present its revised draft to the General Council executive which has the power to include it in a new service book to be published this fall.

The proposed creed, which made no reference to the Virgin Birth, the Resurrection, the Crucifixion, or hell, read:

"Man is not alone; he lives in God's world.

We believe in God: Who has created and is creating, Who has come in the true Man, Jesus, to reconcile and renew, Who works within us and among us by His Spirit.

We trust Him.

He calls us to be His Church: to celebrate His presence, to love and serve others, to seek justice and resist evil.

We proclaim His Kingdom.

In life, in death, in life beyond death, He is with us.

We are not alone; we believe in God."

The Rev. George Johnston, principal of United Theological College, Montreal, said: "I think it's poetic. It's short, it's suitable for liturgical use. But it's basically a non-Christian creed. I'm very radical in my theology at the moment, I could accept it, but I don't think the Church should."

Another theologian, the Rev. Randolph C. Chalmers, professor of systematic theology at Pine Hills Divinity Hall, Halifax, N.S., objected to the fact that the creed started with "Man is . . ."

"Our religion doesn't begin with man, it begins with God," he said. "It is not man's needs that come first, but the grace of God through which man's needs are satisfied."

The Rev. J. B. Underhill of Kitchener, Ont. said he had used the new creed for three months in his services "and I have found it a breath of fresh air. But I'm disturbed by the absence of any reference to the Resurrection."

A woman minister, the Rev. Joan Huntley of Stroud, Ont., said there should be some mention of the Cross in it, and Dr. Chalmers said it also needed "Christ, Lord, Savior" somewhere.

"There is not a thing about our Jewish inheritance in it," said Mr. Johnson.

"All this is social service," Dr. Chalmers charged. "Is there no place for God's word which is evangelism?"

The committee chairman, the Rev. Hugh A. Rose, said there was tension in his group between tradition and contemporary thought.

In Washington, D.C., the proposed creed was described by Christianity Today as "more an acommodation to the temper of the times than a courageous and resounding affirmation of a faith by which a man can live and die."

The interdenominational conservative journal said, "The greatness of God is further muted and emerges as no more than a whisper in the United Church of Canada's suggested new creed.

"Its approach to doctrine is sloppy, and it lacks urgency," Christianity Today said in an editorial. "There is nothing here of sin and judgment, nothing of Christ's death and Resurrection, nothing of God's holiness, His omnipotence, of His transcendence. Many will conclude that a creed largely preoccupied with what God does, and which has little to say about what God is, is lamentably deficient."

Christianity Today said that "the new creed astonishingly does not even proclaim Jesus Christ as Lord. Some might consider that this omission automatically disqualified the United Church of Canada from membership in the World Council of Churches."

(RES NE 9/24/68)

Greater unbelief and opportunity than 'since the reformation'

(Baarn, The Netherlands)— "Not since the Reformation has there been such world wide and church wide unbelief. Not since the Reformation has that company of God's people faced such a challenge as it does today." With these words the Rev. John P. Galbraith, General Secretary of foreign missions of the Orthodox Presbyterian Church summarized his keynote address to the RES Baarn Missions Conference.

Mr. Galbraith saw proof for the unparalleled unbelief since the Reformation in the fact that the number of unbelievers in the 16th century would be dwarfed with the number of non-Christians in the world today. At a minimum there are two million unbelievers today, more than three times the number of the world's entire population at the time of the Reformation.

Unbelief, he declared, is growing not only numerically but also proportionately. "The world population is growing by 60 million people a year, while world wide church membership grow only 2 to 2½ million."

Unbelief, he continued, is found to an alarming degree also within the churches. Here the unique and infallible authority of Christ is rejected on a scale never imagined even by those who caused the Reformation. The effects of the rejection of doctrines of Christ are seen in a 'deadly ecumenism' and in the 'death of christian missions.'

Comparable to the enormity of unbelief, Mr. Galbraith continued, is the opportunity which the christian church today faces. "Merely from the viewpoint of population, with over three billion people in the world, the harvest field which God has assigned to us is growing every year."

In a day when people are looking past social questions to questions of ultimate concern, churches which have what man needs, the very word of the Creator of heaven and earth, have also the means to proclaim the word as never before.

"Not since the Reformation has there been a task so large facing those who seem to be so few in comparison with the many who need Christ.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN OCTOBER

No. 320
Author: S. Loyd
Black: 2 pieces

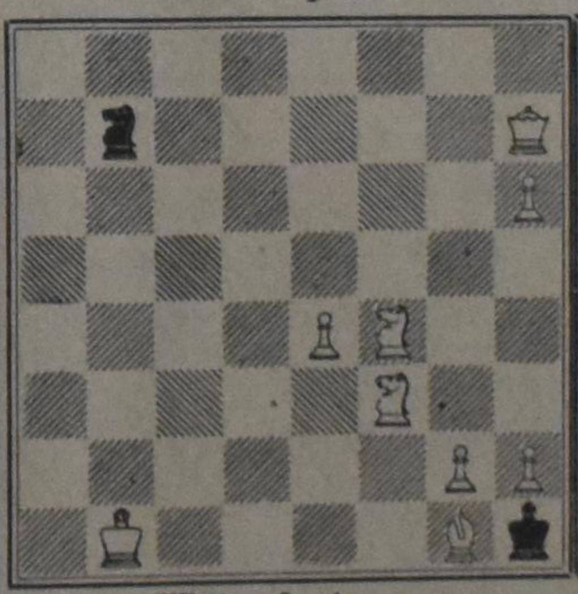

White: 9 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 321
Author: W. Meredith
Black: 5 pieces

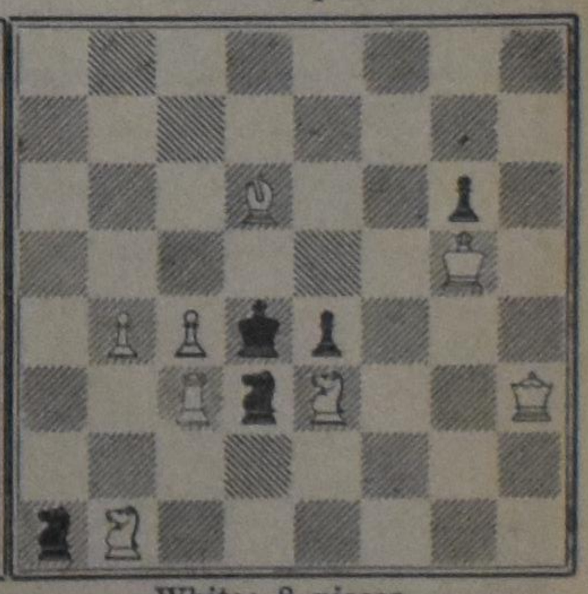

White: 8 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. Both problems in this series are very interesting. Probably you will not be able to get the solution from the diagram without board and pieces, but I am sure, you will enjoy them.
2. No. 320 is a Loyd problem which says enough. True, Loyd made harder ones. But this idea is excellent. Full solution is asked for: key, threat, if any, plus all variations.
3. No. 321 is again a problem where white has a ready mate for every possible black move. White feels almost sorry that it is his move . . . . Indication of the keymove is sufficient.
4. No solutions are expected of this series separately. Wait for the second series.

so good...

...taste the delicious difference

Het Oude Testament en 1968

De profeten zijn zeker niet populair onder het bijbel-lezend publiek. We horen er haast niet uit preken, aan tafel worden ze vaak overgeslagen en op de verenigingen komen ze niet aan bod. De boeken van de profeten staan in de Bijbel, daarom willen wij er geen kwaad woord van zeggen. Maar anders zouden wij het net zo goed zonder hen kunnen doen, vinden wij. Hun taal is erg moeilijk te volgen, maar als wij hun visioenen lezen zijn wij de draad helemaal kwijt.

Misschien ligt de moeilijkheid wel in de taal, dat wil zeggen de oorspronkelijke taal. Het overbrengen van het oorspronkelijke Hebreeuws in het Nederlands of Engels is een vrijwel onmogelijk werk. Maarten Luther heeft eens gezegd: "De woorden van de Hebreeuwse taal hebben een speciale energie. Het is onmogelijk om zoveel in zo weinig over te brengen in een andere taal. Om dit intelligent te kunnen doen, moeten wij niet proberen woord voor woord te vertalen, maar moeten wij alleen maar proberen de bedoeling, de strekking door te geven.

En toen J. B. Phillips zijn "Four Prophets" uitgaf, schreef hij in zijn voorwoord: "Met iedere hulp die ik kon krijgen moest ik proberen meester te worden van deze krachtige taal. Ik wilde wel, dat al degenen, die zo dikwijls tegen me gezged hadden: 'waarom doe je het Oude Testament niet voor ons?' mijn gevoel van onvermogen hadden kunnen delen. Ik was vergeten, dat in het Hebreeuws haast iedere letter een gespannen spier is; ik was vergeten, dat het meest stekelige hekelschrift een onvertaalbare woordspeling kon bevatten."

Daar komt nog iets anders bij. De tijd, waarin de profeten hun boodschap brachten was zo geheel verschillend van onze tijd. Hun omstandigheden waren zo geheel anders dan die van ons, en daardoor spreekt hun boodschap hen zo weinig aan, denken wij.

Al die argumenten lijken nogal steekhoudend. Zij zouden ons bijna de verontschuldiging aan de hand doen, waarom wij zo weinig aandacht aan de profeten schenken. Maar die argumenten houden geen stand. De profeten staan in de Bijbel, dat wil zeggen, dat de boeken van de profeten deel uitmaken van de openbaring van God. God maakt Zichzelf bekend ook in de profeten. Daar zit precies het verschil. Het is maar niet een literair werk waar wij minder of meer waarde aan hechten. Wij kunnen er maar niet mee doen wat wij willen. Wij hebben ze te aanvaarden en te geloven, omdat God het zo bestuurd heeft dat zij in de Bijbel kwamen. Omdat dus, om het anders te zeggen, God gewild heeft dat wij Hem zouden leren kennen door de boodschap van de profeten. Nu, vandaag.

Laten wij eens een poging wagen. Wij nemen er één: Amos. Dit is niet zo'n bekende profeet, ondanks het boek dat wijlen Ds. H. Veltkamp over hem geschreven heeft. In onze rangschikking hebben wij hem bij de kleine profeten geplaatst. Een vreemde naam overigens voor een boodschapper van God. Maar goed, hij is voor ons een der kleine profeten.

Wie was die Amos? Hij was een boomsnoeier en een schaapherder. Dat is practisch alles wat wij van hem weten. Hij heeft zijn profetieën gesproken zo ongeveer 750 jaar voor Christus' geboorte, tijdens de regering van Jerobeam II over het tienstammenrijk van Israel.

Wie hij ook geweest is, wij mogen haast wel aannemen, dat hij geen hogere schoolopleiding heeft gehad. Hij was geen "leraar in Israel". Of hij ooit op een speciale wijze tot zijn profetenambt is geroepen, of dat hij werd gedreven door een sterk rechtvaardigheidsbewustzijn, weten wij niet. Maar hij moet wel onverschrokken zijn geweest. Een man met een scherp inzicht en een scherpe tong.

Toen hij het noorden introk om zijn boodschap aan Israel te brengen, was het een voorspoedige tijd. Er werd goed verdiend en de godsdienst bloeide welig. Nu ja, er was wel armoede ook, maar die heb je altijd. Over het geheel genomen, ging het best in Israel. Je zou het met het Canada van nu kunnen vergelijken. Er zijn wel mensen die met de grootste moeite de eindjes nog niet aan elkaar kunnen knopen en er zijn wel gebieden waar uitgesproken armoede heerst, maar over het geheel genomen is het hier zo slecht nog niet. De zaken gaan doorgaans aardig goed en er zijn heel wat mensen, die een best inkomen hebben.

In Israel had de welvaart de mensen echter weelderig gemaakt. De morele normen hadden daaronder te lijden gehad, maar niettemin werden de feesten op gezette tijden gehouden en de offeranden op tijd gebracht. Er was, zo te zien, geen vuiltje aan de lucht.

En daar komt die man uit de country van Tekoa, Amos geheten, zijn pessimistische boodschap brengen.

Nu gaat het er ons niet om een exegetische verhandeling te geven van het boek Amos. Verre daarvan. Dat laten wij gaarne aan de theologen over. Maar het gaat er wel om om zo mogelijk samen onder de beklemmende indruk te komen van het Woord van God dat in Amos tot ons komt.

Weet u, een voorspoedige tijd is een verbazend gevaarlijke tijd. Af en toe mag je eens opgeschrikt worden door hetgeen in een ander land gebeurt of door een natuurramp, maar overigens ga je jezelf zo zelfverzekerd vinden. Zo onafhankelijk. En in een tijd van voorspoed word je gauw egocentrisch. Zo was het in Israel ook, en daar komt Amos fel tegenop. In het brein van de mensen en in hun dagelijks doen en laten is er een scheiding gekomen tussen de dienst aan God en de dienst aan de naaste. Maar als er liefde tot de naaste ontbreekt, komt er van de liefde tot God evenmin iets terecht. Dat hadden die Israëlieten niet door en misschien hebben wij dat in de twintigste eeuw in Canada ook niet voldoende door. Dan houd je bijvoorbeeld de dag des Heren wel vrij, natuurlijk houd je die vrij. Maar intussen denk je al aan de daarop volgende dag, want dan kun je een beste prijs voor je corn maken (8:5). Als je in een voorspoedig land woont, dan valt het niet mee om je aandacht op God te concentreren, zelfs niet op de dag des Heren. Dan ga je wel naar de kerk, natuurlijk ga je naar de kerk. Maar intussen willen die zaken niet uit je hoofd. Hoeveel kan ik rekenen, hoeveel moet ik voor die prijs geven, welke "deal" kan ik er uit slaan? Of ik kan niet een zaak hebben, maar alleen maar arbeider zijn. Maar dan kan toch mijn gedachte gevangen zitten onder het voorstel, dat mijn union gedaan heeft. Die heeft 20 of 30 cent of misschien nog wel meer loonsverhoging gevraagd en wat zal de baas doen? Het is weliswaar zondag, maar je kunt met de beste wil van de wereld die gedachten of wensen niet uit je hoofd zetten.

Op zo'n moment ben je ook niet in een stemming om veel aandacht te besteden aan degenen, die het armer hebben of gewoonweg straatarm zijn. Daar had Amos het ook over met Israel. Daar werden de mensen zelfs voor geld verkocht en werd hun arbeid betaald met een paar schoenen (8:6). Dat is zo afgrijselijk in Gods oog, dat Hij van sabatten en feesten niet meer horen wil. God heeft er alleen dit van te zeggen, dat Hij NOOIT vergeten zal, wat Israel met die armen gedaan heeft. De behandeling van degenen die het minder hebben of die in moeilijkheden zitten, is zo onlosmakelijk aan Zijn dienst verbonden, dat als een mens het ene niet doet, God het andere niet aanvaarden wil. En de Here zegt erbij (en je wordt er haast koud van als het op je inwerkt), dat Hij gezworen heeft bij de heerlijkheid van Jacob, dat Hij het niet vergeten zal (8:7). Moet u zich indenken, bij de heerlijkheid van Jacob! Dat wil dus zeggen, bij de heerlijkheid van Zijn verbond met Zijn volk. O ja, dat klopt wel. Dat klopt precies. Dat is bij de heerlijkheid, die Zijn volk bij Hem heeft. Want een volk dat verbonden is met God, is een volk, dat bestaat uit mensen, die voor elkaar zorgen. Eigenlijk zegt God: mensen, jullie houden niet van Mij, want jullie houden niet van elkaar. Dat is zo erg in de ogen van God, dat Hij een aardbeving als een resultaat ervan aankondigt.

Ze moesten niet denken, dat ze er mee af waren als ze een aalmoes in de hand van een bedelaar lieten vallen. Daar bestendigen ze alleen maar een hopeloze toestand mee. Als ze daar een bedelaar zagen moest veeleer de vraag bij hen opkomen: hoe komt het dat die man daar zit te bedelen? Misschien moeten wij die vraag uitstrekken. Als de diakenen rond gaan met de collecte, dan zijn wij er niet mee klaar om ons kwartje of dubbeltje of dollar in de schaal te laten vallen. Hoe komt het, dat er armen onder ons zijn? Komt dat ten dele op mijn hoofd neer? Staat het aanwezig zijn van armen in onze gemeenschap mijn liefde tot God in de weg?

Nu is Amos' profetie uitgesproken ongeveer 750 jaar voordat de Heiland zijn toespraken hield. Maar is er geen opmerkelijke overeenkomst? Heeft Hij het niet gezegd, dat God ons niet vergeeft als wij onze schuldenaren niet vergeven? En heeft Hij ons de oordeelsdag niet getekend als een dag waarop Christus zal zeggen: ik was ziek, ik was naakt, ik was in de gevangenis, en u was bij me, — of: u heeft er zich niets van aangetrokken. En op grond van het antwoord, dat Hij dan zal krijgen zal Hij het oordeel uitspreken.

Amos is maar één profeet, maar er zijn er zestien in het Oude Testament. Misschien moeten wij wat meer aandacht aan hen besteden, want hun boodschap kan wel eens erg toepasselijk zijn op het jaar 1968.

D.F.

PUSH-BUTTON Air Shrieker, designed for women who might be attacked while walking the streets alone at night, can be heard half a mile away. About the size of a perfume spray tube, it gives out an ear-piercing screech which lasts for five minutes. The Canadian-made gadget is also useful for mutes who cannot call for help.

Christmas Deadlines for Overseas Surface Mail

The Canada Post Office announces that foreign postal administrations have now submitted all Christmas deadline dates for surface mailings. These require that letters and parcels should be posted as follows to ensure delivery by Christmas time:

Destination	Letters	Parcels
European Continent	Nov. 15	Oct. 22
Britain	Nov. 28	Nov. 11
Rep. of South Africa	Oct. 29	Oct. 21
India & Pakistan	Oct. 12	Oct. 9
Other Trans-Atlantic Places	Oct. 12	Oct. 7
Central, South America & other Places in West Indies	Nov. 12	Nov. 4
Australia & New Zealand	Nov. 13	Oct. 24

Praat niet alleen
OVER EEN BEZOEK AAN
HOLLAND.

U hebt waarschijnlijk alle mogelijke redenen om Holland te willen bezoeken. Mogelijk zijn het Uw familie of vrienden, die U in jaren niet hebt gezien, die U wilt opzoeken. Of misschien is het omdat U er nog nooit tevoren bent geweest en U graag zoudt gaan. Wat ook Uw reden mocht zijn, Air Canada heeft alles in het werk gesteld om het gemakkelijk voor U te maken om te gaan. (Dat verstaat men onder ons "Vlieg nu betaal later plan".)

Air Canada kan U elke dag van de week naar Parijs of Londen vliegen (Air Canada met BOAC) en vanuit deze belangrijke luchthavens kunt U aansluitende luchtvaartverbindingen nemen naar Uw uiteindelijke bestemming in Holland.

Vraag op het dichtstbijzijnde Reisbureau naar Air Canada's Vlieg Nu Betaal Later Plan en Economie Excursie retourbiljetten. En ga dan op bezoek met ons.

P.S. Als U het dit jaar niet kunt maken naar Holland, laat dan iemand van Holland naar hier overkomen. Stuur hem vooruitbetaalde biljetten door Air Canada.

Toronto - Amsterdam $381 Voorbeeld van een 14-21 daagse Economie Excursie retourbiljet (geldig gedurende de daarvoor aangewezen periodes).

VLIEG ER NAAR TOE. **AIR CANADA**

LEESPLANK VERVANGEN DOOR LEERMACHINE

Kinderen van 4 jaar kunnen lezen en schrijven

Een 4-jarige jongen heeft met behulp van een door professor Dr. Werner Correll geconstrueerde leermachine binnen vijf maanden de kunst van het lezen en schrijven onder de knie gekregen. Correll is de directeur van het instituut voor geprogrammeerd onderwijs van de universiteit van Giessen. De door hem geconstrueerde leermachines worden door de Duitse industrie gebouwd. De leermachine met behulp waarvan de voornoemde jongen zijn vaardigheid opdeed, heeft niet meer dan 2000 DM gekost. Het apparaat lijkt sprekend op een kantoormachine. Aan het lees-apparaat is een schrijfmachine gekoppeld.

De leermachine draagt een vrij speelgoedachtig karakter. Hierdoor wordt de leermotivatie van het kind bevorderd. Een tien meter lange programmarol loopt langzaam en met onderbrekingen onder een groot kijkglas. De jeugdige leerling wordt geconfronteerd met tekeningen en woorden. Door middel van een bandopname-apparaat krijgt hij woorden en klanken te horen. Daarna krijgt hij via zijn koptelefoon de opdracht om de getoonde letter op de schrijfmachine op te zoeken. Om dit speurwerk te vergemakkelijken worden alle andere letters aan het begin van de cursus onmiddellijk na het doorgeven van de opdracht vastgezet.

Het kind kan dus geen fouten maken. Aan de schrijfmachine is een vergroot-apparaat bevestigd, dat het schriftbeeld sterk vergroot. Hierdoor wordt het kind in staat gesteld om de overeenkomst tussen de letter op de programmarol en de letter van de schrijfmachine zonder moeilijkheden te herkennen. Naarmate de cursus verder vordert, wordt het schriftbeeld van de machine steeds kleiner, totdat het uiteindelijk de normale grootte heeft bereikt.

Aan de hele cursus komt geen leraar te pas. De machine geeft les en bevordert de leergierigheid van het kind op psychologisch zeer geraffineerde wijze. Het kind leert spelenderwijs omgaan met de schrijfmachine en beheerst deze zelfs eerder dan handschrift. Als de vorderingen van het kind te wensen overlaten, schakelt de machine zichzelf over op een bijlesprogramma. Hij herhaalt de lessen en voegt er tegelijkertijd uitgebreide informatie aan toe. Pas nadat de eerste leerfase met succes is doorlopen, gaat de machine over op de volgende stap. Als alles meteen lukt, zegt de machine: "Ja, zo is het heel goed." Het kind heeft behoefte aan lof. De machine is bovendien in staat om een kind met leermoeilijkheden te onderscheiden van het kleine intellectueeltje en slaat in het laatste geval automatisch alle informatie over, die niet noodzakelijk is.

De programmarol van Correll's leermachine wordt met behulp van ponsgaten bestuurd. Deze rol omvat het visuele programma, terwijl de magnetofoon-cassette het auditieve programma vasthoudt.

Eén van de toegepaste variaties van Correll's machine werkt met geprojecteerde films. Het is dus een soort leer-bioscoop. De jeugdige leerlingen zijn er dol op. Electronische koppelingen zijn ingebouwd bij wijze van relaisstations, maar de data worden niet electronisch verwerkt. Het principe van de leermachine is in feite puur mechanisch. De perspectieven die deze leermachine opent, zijn waarlijk fascinerend. Als het kind "echt" naar school gaat, kan men onmiddellijk beginnen met het doorgeven van kennis en kan het onderwijs-programma meteen op vele manieren worden uitgebreid. Het reeds eerder genoemde jongetje dat zo frappant snel leerde lezen en schrijven is in zeker opzicht nog een uitzondering. Vanaf het vijfde levensjaar kan deze leermethode echter stelselmatig worden toegepast.

Het is duidelijk, dat de leermogelijkheid van Correll's machine niet voortkomt uit het mechanische karakter van de methode. Het zwaartepunt van de hele opzet wordt door de programmering gevormd. Programmeren wil zeggen: een gesloten geheel herleiden tot een groot aantal kleine, op zichzelf staande onderdelen. Het programma-principe is afkomstig uit de computer-techniek, die vermoedelijk de meest revolutionaire ontdekking van onze tijd genoemd mag worden. Het kan echter eveneens op andere gebieden worden toegepast. Men kent eveneens geprogrammeerd onderwijs op niet-machinale basis. Ook hiermee houden Correll en de zijnen zich uitvoerig bezig. Geprogrammeerde leerboeken leveren betere resultaten op dan de traditionele, niet-programmatisch samengestelde leerstof. In dit laatste (goedkopere) geval, bestaat er nauwelijks mogelijkheid tot effectieve controle, aangezien het kind de oplossing van het vraagstuk kan vinden door de bladzijde om te slaan of domweg door van zijn buurman af te kijken. Ook bij onderwijs aan volwassenen blijkt het spieken een traditioneel "hulpmiddel". Geprogrammeerde leermethodes hebben over het algemeen zeer bevredigende resultaten bij het onderwijs aan volwassenen. Correll houdt regelmatig seminaries inzake het opleiden van leerlingen, het scholen van verkopers en geprogrammeerde reclame. Vooral de handel en de industrie geven blijk van grote belangstelling voor zijn activiteiten. Tijdens deze seminaries kan men leren hoe een doelgericht programma moet worden opgesteld. De feitelijke uitwerking van een dergelijk programma voltrekt zich dan in de bedrijven zelf. Hierbij speelt de samenwerking van een deskundige, een pedagoog, een beroepsprogrammeur en een psycholoog een doorslaggevende rol. De leermachine vervult ook een functie bij het onderwijzen van vreemde talen, vooral bij de controle van de uitspraak. Ook in dit geval luidt de stelregel: de volgende stap wordt pas toegestaan, zodra de voorafgaande met succes is afgehandeld.

Prestatie-groepen inplaats van schoolklassen

Een enkele leraar is genoeg voor 100 kinderen. Hij moet de kinderen indelen in tempo- en prestatiegroepen en met elke groep afzonderlijk elke afgehandelde programma-fase doornemen. Een kind kan niet langer dan twintig minuten achter de leermachine worden bezig gehouden. Twee tot drie machines zijn dus, dankzij het feit, dat zij achtereenvolgens door verschillende prestatiegroepen gebruikt kunnen worden, voldoende voor een hele klas. Correll hoopt, dat in de toekomst het begrip "schoolklas" zal worden vervangen door de nieuwe kategorie "prestatiegroep". Uit verschillende proefnemingen is gebleken dat geprogrammeerde leerlingen meer van de leerstof onthouden dan traditionele leerlingen. Na zes weken beschikken zij nog actief over rond 85 procent van de opgedane kennis.

Dr. Walter Theimer

BRINGING YOUR RELATIVES FROM EUROPE?

PAUWELS TRAVEL BUREAU has arranged for special group flights from Amsterdam to Montreal.

Sample fare:

Leave AMSTERDAM July 14
Return three weeks later —
$284.50 per person
(if husband and wife travel together)

Bringing your relatives over for the whole summer?

$339.50 per person
(if husband and wife travel together)

Our representative will meet your relatives in Montreal upon their arrival and assist them for onward flights or take them to the train.

Send us your requirements and we will take care of all details. If you wish to take advantage of these low rates, but payment will be made in Holland, send us your relative's address, and our European representative will do the rest.

For detailed information, call or write —

PAUWELS TRAVEL BUREAU
95 DALHOUSIE STREET BRANTFORD, ONTARIO
752-6583

DATUM CENTRALE

October 5	Federation of Christian University Societies sponsors two lectures (10.30 a.m. and 4.00 p.m.) by Prof. Dr. Calvin Seerveld. Topic: "How and how not to read the Bible." Place: University of Toronto, Sidney Smith Bldg.
October 7	A.A.C.S. Meditative Convocation Evening, 8 p.m., Rehoboth Christian Reformed Church, Toronto.
October 9	Christian Action Foundation, Hamilton, Ont. Membership meeting.
October 19	Fall Banquet, Christian Education Centre.
October 26	Delegate Board Meeting of the Chr. Choir Association, at Immanuel Chr. Ref. Church, Hamilton, Ont.
October 31	Reformation Rally, Wellandport Chr. Ref. Church.
November 2	Opening van de Nederlandse Bazaar in Toronto.

De meeste van deze samenkomsten zijn geadverteerd in ons blad. Wij verwijzen naar die advertenties voor verdere bijzonderheden.

Reformed Churches in the Netherlands spend 350,000 guilders annually to call pastors

In the Reformed Churches in the Netherlands congregations spend about 350,000 guilders yearly to call pastors. It is estimated that on an average 100 of the 200 churches without pastors send committees weekly to listen to ministers of other congregations. The average traveling cost of each visit is 60 fl.

A committee has been appointed to provide information concerning pastors to church councils on pastors whom they might want to call.

The returns of a questionnaire in the province of Overisel have shown that 90% of the ministers who replied were of the opinion that the present system of calling does not function well. Of these 27% wanted to initiate a method of solicitation and 13% wanted the calling of ministers to be done exclusively by means of solicitation. A large majority (73%) (some with reservations) stated that they would be willing to cooperate in a new method. On repeated occasions the method of calling pastors has been considered by the General Synod but each proposal met with the objection that it did not agree with the principle of the autonomy of the church and the presbyterial system of church government.

(RES NE 9/24/68)

THIRD REVISED PRINTING

BY GRACE THROUGH FAITH

A Synopsis of Reformed Doctrine

by Dr. Remkes Kooistra

CONTENTS: Life is Religion — God's General Revelation — God's Special Revelation — Scripture and Confession — The Knowledge of God — Our God is Triune — God's Names — This God is our God — God and World — God and His World — God's Decree and Providence — Man in and after Paradise — Sin and its Results — The Covenant of Grace — Our Saviour and Lord — Salvation Obtained — Salvation Received — Elect in Christ — The Church — The Means of Grace — Baptism — The Lord's Supper — The Last Things.

PRICE PER COPY $1.50

Order from your bookstore or from the publishers

Guardian Publishing Company Ltd.
P.O. BOX 312, STATION B HAMILTON, ONT. CANADA

THE STRUGGLES OF A DUTCH IMMIGRANT

by TED REITSMA

(V)

SPANISH FLU TAKES ITS TOLL

The last time I saw Lubbe was when I bid him goodbye at the station where I boarded the train for Westlock, to return to the homestead.

The Spanish Flu, we were told, was severe in most places, but as we were both young and strong, we never suspected for a moment that it would strike us. We felt the precaution of wearing masks on the train superfluous, but we did as we were told.

In spite of this, my dear friend and partner died from it about one month after his arrival in the city.

For my part, on returning to the homestead and visiting neighbours and friends, I found one place where the whole family was sick in bed. As it was impossible to get a doctor, I did whatever I could for them, giving them food, water, looking after the stock and fuel for a week's supply.

Finally, it was my turn and the bug laid me flat in bed for a whole week. The wonder of it is that there were no deaths in the settlement in spite of the fact that no medical help was available.

With the passing of the winter, the sun began to shine warm again, melting the snow, bringing back the songs of the birds, the wild flowers and leaves on the trees. It was time to clear the land and add more to the 10 acres I already had broken up.

The spring of 1919 was particularly meaningful to me. Besides having a good start on my land, I had found a pretty girl and dreams of a wife, children and homelife were beginning to enter my head.

The fall found me harvesting in Killam, but I was back home in the later part of November.

The area was drawing more and more settlers every year. More lumber was needed to provide more and better homes. Logging camps increased production and installed saw-mills close to the populated centres, providing work and wages closer to home.

That winter I went logging. I and six others walked 40 miles every week-end to come home. Some had wives and children to return to, I had a sweetheart. One of us got fired on arriving to a camp Monday morning. He had to walk all the way back home, which gave him a total walk of 60 miles between Saturday evening and Monday night.

Life was hard in those days and one had to be tough to survive. We had to be able to adapt ourselves to any situation. That meant swinging an ax from morning till night, walking many miles to come back to the camp where one had to cook his own supper, after which one was most happy to just fall in bed and sleep until morning, where the same routine started all over again . . But, somehow, everybody was doing it and nobody thought of complaining much. I guess we were too busy and tired just trying to tear out a living from the land. Now and then we surprised ourselves even counting our blessings, for in spite of all we had many.

The congregation was united and the community friendly. The church must be given a lot of credit for the morale of the settlers. Where unemployment, poverty and depression were plaguing the cities, the homesteaders felt very little of it. There was always food on the table, fuel in the kitchen stove, shelter and a deep love in the families. Some sort of serene happiness dominated the homes everywhere one would visit in the Neerlandia settlement. One could feel it on entering the door and that's what I missed most of all in my bachelor life. In Holland we had always been a very closely knit family. I missed companionship and affection from a family more and more. In spite of long hours of labour I often felt lonely, especially since Lubbe had died. I was doing fairly well on the homestead and felt that I could now support a wife. There was not much ready cash on hand, ever, but there was none around to be had and everybody in the settlement survived and seemed mostly happy without it.

I must say though that the land gave them plenty of food, fuel and a good shelter. The woman folk, on the other hand, were handy at making clothing with anything they could lay their hands on, from sugar and flour bags to sweaters and socks knitted from the wool they had woven themselves.

There were never any harsh feelings between neighbours and a strong sense of solidarity existed such as I have never experienced since. As I often was invited in my friends' home, I felt this family unity and had come to look upon it as the ideal way of life.

After a bit of hesitation, natural in all young men considering the important step of taking a wife, I asked her. She agreed, her father gave his consent and the marriage took place on January 3rd, 1921, at Mellowdale, Alberta. When Ida Kampnar said "I do", in that little manse deep in the prairie province of Alberta, I felt the happiest man in the world. My roaming days were over. I was 27 years of age, I had a good team of horses, purebred Holstein cattle, many acres of land broken and ready to seed, some farm equipment, a home, a wife and the world was mine.

I had obtained the money for the wedding celebration by working in Edmonton for a few months that winter, getting 50¢ an hour and saving every penny of it.

At 27, I was young, strong, full of life and ambition and convinced that now, at last, I had found my true place in the strange and raw land I had immigrated to, called Canada.

(To be continued.)

That's how the land was plowed in 1916.

SALEM

Many readers of Calvinist-Contact are not yet members of the Salem Christian Sanitarium Association Inc.

Please, become a member by sending at least $5.00 annually to Salem, Box 33, Whitby, Ont., or write for information.

YOUR SUPPORT IS VERY MUCH NEEDED!

H. KREEFT, C.A.
Chartered Accountant
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
337-8559

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed World Relief Committee
2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A.
Mich. 49508

TOOTHPASTE, BACON AND SCIENCE

by H. Brouwer*

The age that we live in today is one that is often called the scientific age. We need only to look around to see that this is so. Listen to the advertising that is carried by the T.V., radio and the press. You are urged to buy a particular brand of toothpaste because it has been scientifically shown to reduce cavities by 33%. Or another brand has been scientifically concocted to kill bacteria that cause bad breath. And then when we pick up magazines or books we read statements proclaiming that science has shown that the world is so many billion years old. And who are we to judge? If science has shown that these things are true, then it must be so. Or is it?? What is this idol called science at whose feet modern man worships and whose name is invoked whenever we want to sell a product or convince someone in an argument? Is science really able to get at ultimate truth(s)? What is truth? These are a few of the questions that I should like to discuss in this article.

*

When did this emphasis on science become so prominent? It all started about four or five centuries ago, during the Renaissance, when the shackles of the Roman Catholic Church were being cast off and men began to reconsider the question of 'what is truth'. Two great thinkers during that period, René Descartes and Francis Bacon, both said that 'truth is manifest' by which they meant that, though truth may be veiled and partially hidden from us, it nevertheless can be discovered, even though it may take a lot of effort, time, and sweat. Both men believed that man, with the power of his human intellect, not with divine revelation, was able to uncover the secrets of this world and comprehend reality. For Bacon this meant that we have to observe nature since the secrets are already there — we just have to look for them. For Descartes, this meant using the power of intellectual intuition to distinguish a truth from a falsehood. From his work we obtained the system of Cartesian geometry.

This emphasis on the human intellect led to one of the most productive periods in the history of human thought and led as well to the great technological changes that we now enjoy. How did all this come about?

A lot of the advances that we now enjoy can be ascribed to the method that was developed to study the world around us. This method, commonly known as the scientific method, is based on Bacon's view of reality that truth is manifested in nature and that we must observe nature in order to discover these truths. The scientific method begins with observation of things around us; one must collect all these facts, think about them, juggle them around, and by a process of induction produce a hypothesis. Then one does some experiments, and if they verify the thesis, then it becomes a theory. You all have, no doubt, used the scientific method. For example, in high school physics and chemistry all your experiments were written up under the following headings: purpose, procedure, observations, and conclusions. The purpose is generally a statement of the hypothesis, the procedure gives the details of the experiment, the observations include what was observed, and the conclusions generally confirm the hypothesis.

You may recall that in the write-ups of the experiment you were instructed to always write in the third person, e.g., "It was found that . . .", never "I observed that . . ." Why is that? You are asked to observe what happens and yet the results must be written as being impartial, i.e. independent of the observer. We will come back to this point later.

Gradually as the scientific method showed itself to be able to give reliable and useful results, men began to believe in the scientific method as *the* means of attaining ultimate and absolute truth about the universe. Classical religion was thrown out of scientific endeavours since the scientific method was found to be much more reliable. And who needs religion when, in a scientific manner, man is able to understand(?) life in total, including himself as well as all his activities and relationships? Only in the past few years man has been able to send his telescopes beyond the earth's atmosphere and the report is that there is no God or heaven out there. Thus with all his knowledge, modern man says that it is silly to believe in any kind of divine revelation, with the result that religion and science are opposed to each other, like the north and south poles of a magnet.

*

This view of religion as something that is placed *alongside* man's other activities and interests, whether they be scientific, economic, educational, or political is one that is very common today. It is a view that the secular, humanistic world loves to have Christians accept. And, sad to say, many Christians have fallen for it. The apostate world has no objection to our Christian faith, provided we leave it at home in the morning as we go to work, and just as long as we do not proclaim the Spirit of the Lord Jesus Christ in the 'market place' where today's real issues such as education, civil rights, and labour are discussed.

According to the humanist scientist, all scientific endeavours are neutral, e.g. the results are independent of the observer and are not affected by human sentiments, faith, or predetermined views of life. This is why, when you were told how to write up your experiments in high school, you were told to write in the third person. But the very fact that the scientist must first of all design a particular experiment to prove his hypothesis, then carefully observe what happens, and then analyze his results to come up with a meaningful conclusion shows that it is the scientist *himself* who is actively engaged in his research. Therefore, how can he be impartial or objective? Also, when a scientist does a literature search in the library, one of the things that he is interested in is who the author is of a particular paper that he is interested in. If the author is well known, then he has more trust in the work reported than if it was written by some obscure scientist. If scientific research is impartial, then it should not matter who the author is.

*

The view of religion that I have outlined in the above paragraph is due to a distorted meaning that has been given to religion. This view is often also proclaimed from the pulpits and we must always listen with a critical ear to the sermons that we hear to make sure that God's word is preached. Many people consider religion as a belief in some supernatural being and a hope for eternal life after death. A religion of this type can rightly be described as the opiate of the masses. But religion is much more than that. Religion is what a person worships and lives for in life. Human life is religion because we have all been created in God's image and we all have a need for purpose, meaning and certainty in our life. It is our *faith* that gives us our certainty. For the Christian this certainty comes from his faith in Jehovah God. When we look at religion in this perspective then we can see that we *cannot* put religion alongside any of man's activities. Man's approach to all his problems will be determined by his basic commitment — is he going to serve the Creator or the created? Now it should also be easier to understand that when a scientist says he believes in the scientific method as the only means of obtaining ultimate truth, he is really stating his religious belief. His god is the scientific method and man's ability to reason. This position is just as much a position of *faith* as the Christians' position. It is impossible to prove the existence of God. But it is also impossible to prove that Reason can give answers to the ultimate questions. Each one can only say "I believe."

Can a Christian actively do scientific research and at the same time glorify and serve his Maker? To answer this question it will be necessary to first of all look at what science is. Science is a special kind of analysis, namely scientific analysis. A scientific analysis is concerned with analyzing the *structure* of a small part of reality. To do this it is necessary to abstract, to isolate, to set apart that which we wish to analyze. In other words a scientist studies a particular object *in depth*, to find out what makes the object tick. He is not interested in how this object will affect something else. When a physicist studies gravity he is only concerned with the physical forces and how they interact. He is not, for example, interested in how gravity affects the growth of plants; this is a field of study for the botanist.

However, science today has a much more limited meaning than what I have given to it. By science today is generally meant the natural sciences such as physics, chemistry, geology, biology and other related fields. Sociology, history, languages, and psychology, even though these fields of study also involve analysis in depth, are referred to as the humanities rather than science. Also in the latter areas of study the scientific method is extensively employed.

Just as a carpenter uses a variety of tools to build a house, so also for the scientist there is a variety of methods or tools that may be used in doing an analysis. The scientific method, or the method of induction, is but one of several tools available to the scientist. It is important to realize that the scientific method as already described is only a *tool*, a technique for probing the structure of creation, and as such it can also be used by the Christian scientist. That a Christian should also be active in scientific research should no longer be a question for us. Man has been given the cultural mandate from God to subdue this earth and have dominion over it (Genesis 1:28). But the Christian must always realize that his certainty is *not* based on a method developed by man, but on Jesus Christ, who has redeemed *all* of creation.

Traditionally the western civilization has equated scientific analysis *with* knowledge. Many scientists and philosophers claim that the scientific method is the only reliable means of arriving at valid knowledge. But we all know that we can and do obtain reliable knowledge in the world around us without resorting to the scientific method. We know that every spring, with sunny days and cold nights, the sap begins to flow in the maple trees. Or we know for sure that every time we throw a stone into a lake, it will sink and form a pattern of ripples on the water surface. The fact that we are able to obtain reliable knowledge without scientific analysis should not be surprising to us since God has revealed to us that this world has been created by Him and that He still maintains it. The Bible does not tell us *how* things function — this is for man to find out — but it does tell us that God is faithful, that He maintains the order in His creation. If it were not for this order, it would be impossible for a scientist, or for that matter anyone, to do his work since he would not know from one moment to the next if, say, a certain chemical reaction could be repeated. From this we see that knowledge is not primarily analytical or intellectual or reasonable; it is an understanding that we obtain when we realize that God has created this world to be an integral whole. This is why the psalmist says that the beginning of knowledge is the fear of the Lord.

*

One question that always crops up when we talk about the physical sciences is, "will a Christian obtain different results from a similar experiment done by a non-Christian?"

Consider the situation carefully. You are doing an experiment in one of your organic chemistry courses — suppose you are making 2,4-D, the common herbicide. You mix your reagents together, go through the work-up as prescribed, and finally you collect your product in the form of white crystals. Now will they be the same as your buddy's working

(Continued on next page)

**Mr. Henry Brouwer has a B.Sc. in Chemistry from the University of Western Ontario. He is at present a graduate student in Chemistry. This article has been reprinted from "Focus" with permission.*

STUDENTS' MAGAZINE

"Focus", the official publication of the Federation of Christian University Students, has started its ninth volume with a changed format. Moreover, the issues will be printed from now on, which is a big step forward for this interesting little magazine.

"Focus" fills a need. The number of students at secular universities and colleges is increasing every year. We understand that even when churches in university cities do their utmost to give pastoral care to the students, these young people need a platform where they can talk their own language. Even that will prove to be difficult enough. A student in liberal arts lives in a different world than a student in bio-chemistry or in engineering. But at least they have in common that their studies are on the same level, and on this level "Focus" wants to give a clear testimony of the reformed faith.

We hope sincerely that "Focus" can maintain itself and that it may lend guidance and support to many students.

It is a sign of broad thinking that the editors do not shun the dispute. In the August issue the President of the Federation wrote an article under the title "Quo Vadis", in which he defends the Christian message for the scientific world. Immediately after a "letter to the editor" has been printed from a graduate student, who disagrees with the President on many points. Apart from the fact who is right and who is wrong, this is proof that the magazine wants to give room for more than one opinion. This seems to us a big advantage for a student magazine.

Our congratulations to the editors.

D.F.

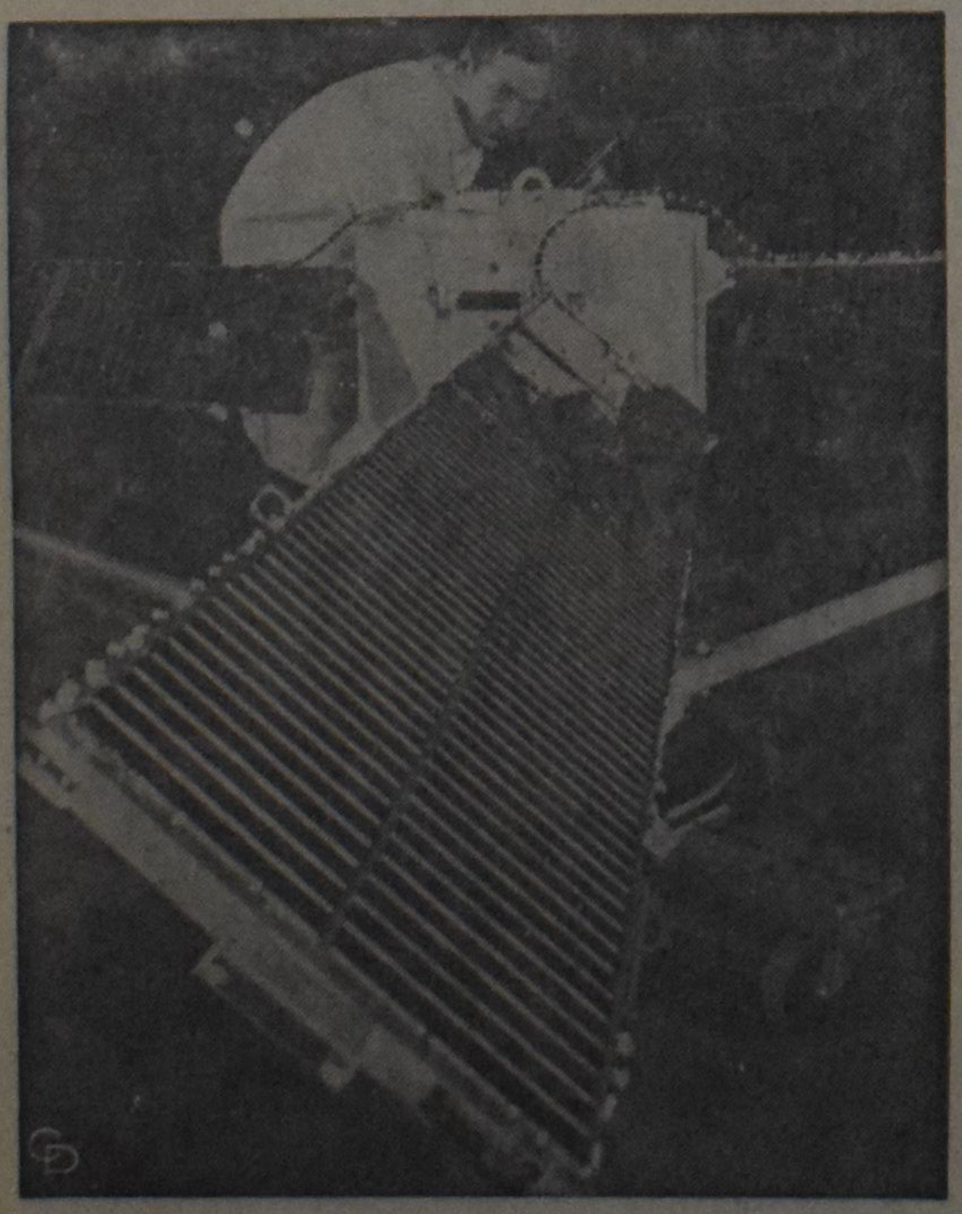

SUNLIGHT TO ELECTRICITY—A four-bladed solar array that will convert sunlight into electricity for a U.S. Navy navigation satellite undergoes final inspection at RCA's Astro-Electronics Division in Princeton, N.J. RCA is building these satellites under technical direction of the Applied Physics Laboratory of Johns Hopkins University. In orbit, they enable Polaris submarines to fix their positions to an accuracy of 600 feet, compared to two to four miles by conventional methods.

You are cordially invited to attend the A.A.C.S. Institute Anniversary Day scheduled for the 1st Anniversary of the Opening of the Institute for Christian Studies.

We hope to express our humble thankfulness to God for His rich blessings during the past year and beg His blessing for the academic year 1968-69 with the following program.

Monday, October 7,
8 p.m. at the Rehoboth C.R.C.,
800 Burnhamthorpe Rd. Toronto
(From Highway 27 take Burnhamthorpe Rd. West to #800)

—Dr. Calvin Seerveld will speak on:
NO SHAME ANYMORE (Isaiah 29)

Musical solo, orchestra, and choir participation by the Toronto Chr. Choirs and Orchestras under the direction of Leendert Kooij.

PLEASE COME AND SHARE OUR JOY

A.A.C.S INSTITUTE

OCTOBER 7 TORONTO

ANNIVERSARY DAY

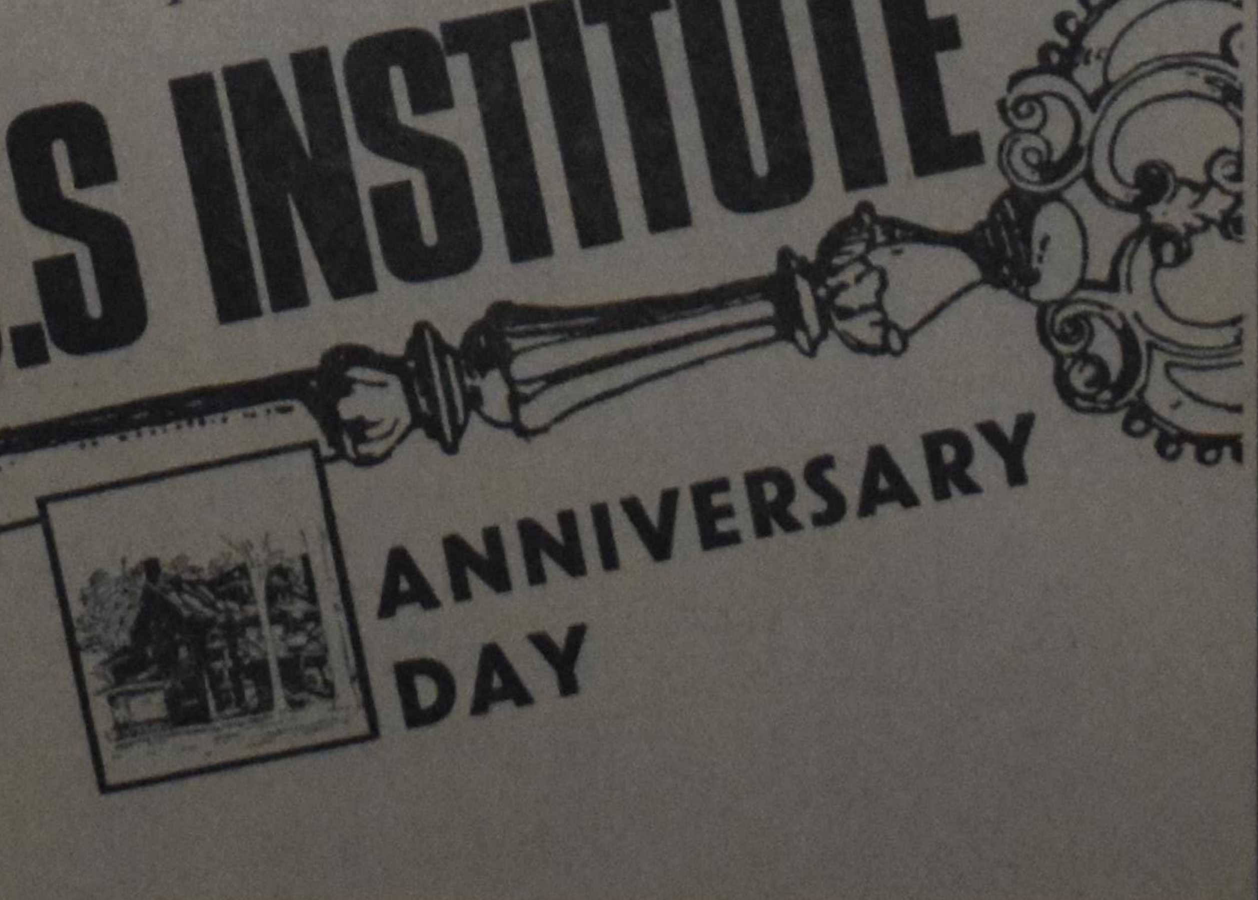

TOOTHPASTE, BACON AND SCIENCE

(Continued)

next to you? Why or why not? Provided you have done the experiment properly, your results will be the same because you are dealing with a part of God's creation order that is the same for *all* men, no matter whether they believe in God or whether they say "God is dead". All men *must* obey these physical laws; it is impossible for man to live contrary to these laws. Man can study these physical laws that are inherent in creation — this is what physics and chemistry and geology are all about — but he can never change these laws.

Is there then no difference between a Christian and a non-Christian scientist? The difference lies in, first of all, why a certain experiment is done, and secondly, what is done with the results. An experiment by itself is meaningless. I have already stated that scientific knowledge is but a small part of man's total knowledge. The statement, water is H_2O, for example is utterly meaningless unless we *already know* water as the stuff that we drink or bathe in, or that is required by plants. Scientific statements of any kind never give us knowledge of the real world at all, that is, the world as experienced by men and women. The scientist analyzes our experiences in terms of certain abstractions such as distance, time, and chemical composition. The Christian scientist must always realize that he has been called to serve the living God and his neighbour — these are the two great commandments — and this must also guide him as he plans and directs his resarch. For the Christian research is not a quest for truth but an attempt at determining the structure of creation for God's glory and man's benefit. Christ has said, "I am the Truth". It is only when we realize that man is a sinful creature and that, through Christ's sacrifice on the cross, he is redeemed that we can obtain a true picture of reality. If man does not believe this, then he will continue searching for truth, never knowing when he has reached his goal. That man is to be pitied.

*

The challenge before us is tremendous. We as Christian students have the task to ask basic questions and to study together the implications of God's Word in our studies, especially in the natural sciences. And we ask those readers who are spiritually more mature to share with the rest their views. I have listed below some references that should be read by all. As you go back to your job or continue your studies, remember that "The earth is the Lord's and the fulness thereof; the world, and they that dwell therein". (Psalm 24:1.)

BIBLIOGRAPHY

(1) D. Martyn Lloyd-Jones, *The Approach to Truth: Scientific and Religious.* The Tyndale Press, London.

(2) H. Vander Laan, *A Christian Appreciation of Physical Science,* Christian Perspectives, 1966.

(3) H. Hart, *Scientific Method, FOCUS,* Vol. 7, p. 28 (March, 1967).

(4) E. L. H. Taylor, *The Christian Philosophy of Law, Politics, and the State,* Craig Press, Nutley, New Jersey (1966).

Medical Advise

DIVING ACCIDENTS

by Dr. J. Van Belle

Diving — an exciting sport, a graceful sport. But also a sport that is not without danger. It requires the full attention and concentration of its participant. Diving accidents are, as a rule, very tragic accidents. Complete paralysis of arms and legs can be the result of horseplay, foolishness around a diving board. A momentary lapse of caution and a young person is crippled for the rest of his life.

There are some fundamental rules every diver should respect to prevent these dreadful accidents. Accidents that are often entirely unnecessary. The first one I mentioned already. Never fool around on a diving board. That's not the purpose of the thing. It is dangerous! The second fundamental rule is so obvious, that many people never even think about it. Before you dive into any water make sure that it is deep enough. A diving board by itself does not automatically imply deep water! The water should at least be 8 feet deep if you dive from a springboard 3 feet above the water; and at least 12 feet deep if the springboard is 10 feet or more above the water. These rules are simple and straightforward. Most people know them. Yet each summer again diving accidents do happen. Therefore it seems to the point to consider what can be done when such an accident does happen. What should the first-aider do?

The most normal reaction of the bystander is to jump into the water and haul out the apparently drowned victim. Pull him on a boat or raft and start artificial respiration. If neck injuries are only considered after this has been done, it will be too late. The damage has been done. Granted, artificial respiration is important. In a diving accident, however, there is more to it than that. Protection of the cervical spine (that part of the spine that is found in the neck) is also of prime importance. Traction to the head, straight pulling on the head (in the direction: toes to head) must be instituted at once, while still in the water, PULL — just remember that word. Whenever you happen to be present at the scene of such a tragic accident remember the word PULL.

Once the patient is on dry land there are two measures one has to take if there is even the slightest possibility of a neck injury.

1. Place the patient on a firm surface so that his entire spine is supported, e.g. use a broad plank or a door.

2. Support the neck — the cervical spine. Assign one man to take care of this aspect. To maintain a straight longitudinal pull on the head is very important. This should be continued on the way to the hospital, in the ambulance, station wagon or whatever is used. It should be done in the Emergency Department, and in the X-ray room. PULL is the word until a definite diagnosis has been made (positive or preferably negative) and appropriate treatment has been instituted.

UNIVERSITY OF TORONTO STUDENTS hope they have found Indian village Champlain visited. Here archeologist student Roberta O'Brien unearths ancient Indian remains 30 miles from Midland, Ont. Eight years of digging have produced evidence that the village's size, age and distance from Lake Couchiching are about the same as reported by Champlain.

DEVOTED ANIMAL EXPORTER

When Ian Player, chief game ranger of Zululand and brother of the famous South African golfer, Gary, successfully crated and despatched 50 White Rhino to other parts of the world, he was establishing himself as an expert in the safe and humane transportation of animals.

Now his advice and assistance have been requested by the Los Angeles SPCA in a project designed to ensure the safe arrival of the millions of animals and birds imported annually by the US for its zoos and pet shops.

It is reportedly estimated that forty per cent of the 32 million animals, birds, fish and reptiles which are shipped and flown to the US every year never reach their destination alive.

(African Express

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Mist
5. Booty
9. Gambling game
10. Debris at base of cliff
12. Singing voice
13. Gusto
14. Sheltered side
15. Trifling
16. Senorita's affirmative
17. Farmland
19. Breeze
20. Mark of disgrace
21. Heavy blow
22. Anti
24. Good friends
26. More inquisitive
29. WWII spy outfit
30. Essentially
31. Aloft
32. Colliery
33. Tolstoi
34. Synchron - izing
36. Denomination
37. Scotch tea cake
38. Thrashes
39. Covers, as with turf
40. Possesses

DOWN
1. Choose
2. Parts, constituents, etc.
3. Palestine plain
4. Depart
5. Cubic meter
6. Ridge on cloth
7. Moslem name
8. Girl's name
9. Ruby spinel
11. Gather
13. Recovering
15. Nursery word
18. Humpty Dumpty and others
19. West Indian
21. Mountain of Thessaly
23. Diplomatic communication
24. Sulks
25. Kind of lavender and a jelly
27. Selects by ballot
28. Tenant farmers of India
30. Liana, ivy, etc.
32. Heed
35. Low
36. Stitch
38. Tramp

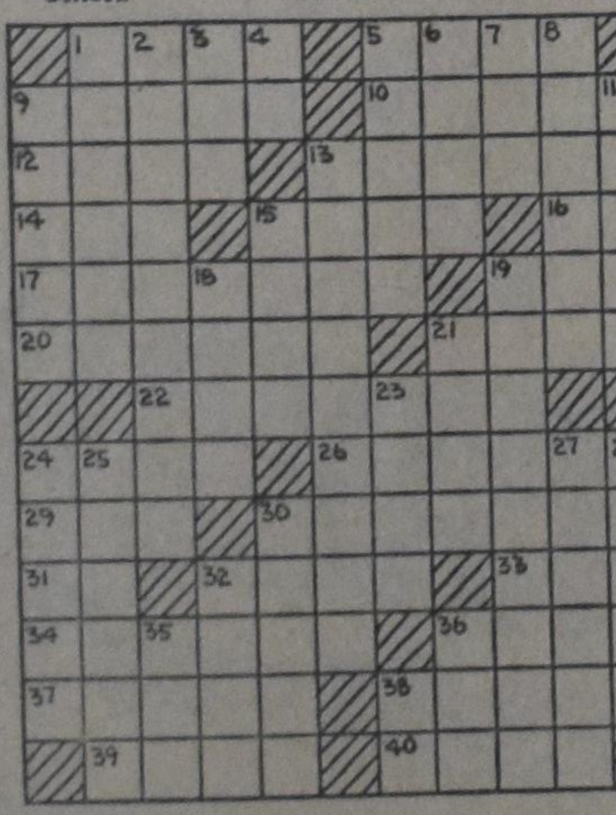

SOLUTION
to previous
Crossword Puzzle

THE WORLD AROUND US

Problems in Southern Africa

The southern segment of the continent of Africa is a troubled area. It includes Angola and Mozambique, two very large Portuguese colonies whose people are in revolt against their white masters; Rhodesia, a British possession whose government is in rebellion against Britain because Britain will not grant independence unless the rights of all the inhabitants are recognized and not just the white minority; the Republic of South Africa, officially committed to a racist ideology; and the international Territory of South West Africa, illegally occupied by the neighbouring Republic of South Africa. All these countries have one thing in common; they are dominated by a white minority which refuses to recognize the large black majority as equal and holds the majority under complete domination.

The situation is accentuated by the freedom which the newly liberated nations to the north enjoy. Although the newly independent nations have their share of troubles, at least they can work out their difficulties without interference from outside. The large black populations in the south feel that they still live under the iron rule of colonialism and that in this modern world this is a stigma of marked inferiority. South Africa tries to present itself to the world as a bastion of culture and programs. It is, to the contrary, the last refuge of a twisted concept of the relationship between the individual and society, one which allots opportunities and burdens according to the accident of race. Portugal and the white government of Rhodesia have equally twisted and faulty reasons for maintaining the present **status quo.**

The South African government, in addition to enforcing a white supremacy policy at home, has virtually annexed South West Africa against the orders of the United Nations. The General Assembly has ruled that, by reason of South Africa's serious violations of its obligations under the Mandate entrusted to it in 1920, South Africa has forfeited all rights of possession and administration in the Territory. The General Assembly, in May 1967, established the United Nations Council for South West Africa. Its function is to administer the Territory until independence, a goal which was to be achieved by June 1968.

But South Africa has flouted the U.N. decisions and has continued to strengthen its grip over the Territories. So far the South African Government has convicted, in South Africa, 34 non-white South West Africans for acts alleged to have been committed in South West Africa. In the Caprivi Strip (the long, thin strip of land that drives in between Zambia and Botswana), South Africa has built a large jet airfield. Access to it is prohibited, and its purpose remains obscure in the absence of verified information concerning the nature of the facilities installed at the base. South Africa has not only built the base on land that is not theirs, but also in direct violation of the Mandate which prohibited militarization of the Territories. South Africa's occupations and militarization of the Territory means that Botswana is entirely surrounded by white-minority governments, except for a disputed crossing area at the junction of Botswana and Zambia. Similarly, Zambia is surrounded on three sides and since it is a land-locked state is also dependent on the whims of the white-minority governments.

The actions of Portugal in denying the rights of the people in the countries she administers is esually shameful. What is especially ironical is that the United States is in effect subsidizing the colonial regime which expends an estimated 42 per cent of its national budget for defense and security — the largest part being devoted to its three African territories. The Portuguese economy is almost as precarious as that of Britain, but since it is aided by economic and military aid from the U.S., it is possible for this little country to sustain some 125,000 troops in African colonial wars, while at the same time Britain is compelled, on budgetary grounds to unshoulder its burden in neighbouring areas of Southern Africa, including Rhodesia, Zambia and in South West Africa. The U.S. aid is given in part because of long-standing agreements with Portugal, in part because the Azores are used as a refueling base by the Americans, and because Portugal insisted on compensations when an embargo was declared against Rhodesia. Supposedly, Portugal controls the oil flow through the Mozambique port of Lourenco Marques through which Rhodesia used to import her oil. But Portugal is in agreement with the white government of Rhodesia and the oil flow continues on as before, thus constituting a major leak in the U.N. Rhodesian sanctions program.

Race has assumed significant importance in internal politics in the last twenty years. This is not only true in the United States; in Britain there has been great controversy over the question of limiting the number of Africans that would be allowed to enter the country; in Russia a few years ago there was much trouble with the coloured students from Africa studying in Moscow universities.

But if race should come to assume a significant role in the politics of the international community, the devisive elements inherent in all societies would become dangerously fissionable, destroying the foundation both of domestic and international stability. Racial discrimination arouses emotions of anxiety and involvement on the part of all who have known, or who fear, a similar experience. Combined with a universal tendency to correlate colour with poverty, racial tensions infect the open wounds of a world divided between the many who are poor and the few who are rich.

It is sometimes contended that we should not "stick our nose in South Africa's business'. But as Christians we have as duty to condemn ungodly acts by governments as well as by individuals, and the official South African apartheid, or "separate development" policy, is something that we should not accept silently. The basic element in the apartheid policy is that census classification of each person according to race and colour determines his political, economic and social rights and opportunities, without regard to individual capacity, merit, or desire.

There are not too many nations left that concern themselves with Christian principles, but even on humanitarian grounds the nations of the free world should take action against South Africa and Portugal for their conduct. This is even more the case since almost all nations of the world are members of the United Nations, and this body has made it plain that it is indeed "our business", when policies of a state violate the human rights provisions of the U.N. Charter, create instability and unrest among its neighbours, and threaten the spread of racial conflict to the entire continent, and beyond. Some nations are letting the world know that they do not agree with the policy of South Africa; for instance, by refusing to participate in the Olympic games unless South Africa either withdraws or sends a fully integrated team to the games.

But other countries have remained silent, and many Christians have remained silent. But may we do this? Is it not our duty to speak out when a government judges its citizens on the colour of its skin and determines his position in society accordingly? God created man in His own image, how can we than say that some men are better than others and deserve more?

J. J. Bout.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Closing date is Friday before date of issue, but inserting of Class. Ads received on Monday before 10 a.m. will be attempted.

With great joy and gratitude to God, we are happy to announce the birth of our daughter

MARLENE CORINA

born September 17, 1968.

Bill & Mary Knight,
nee Maas.

81 Coulter Ave.,
Weston, Ont.

God made us all very happy with the birth of a son

JAN CORNELIS

Tuesday, September 24, 1968.

Mr. and Mrs. C. Vander Stelt
Eleanor and Ruth.

98 Paris Road,
Brantford, Ont.

Mr. & Mrs. Rudolph De Jong, of Sarnia, Ont. are pleased to announce the marriage of their daughter

BEATRICE WILHELMINA

to

Mr. BERNARD KRUISSELBRINK

son of Mr. & Mrs. B. Kruisselbrink of Smithers, B.C.

The wedding took place on Saturday, August 17, 1968, in the First Christian Reformed Church of Sarnia, Ont.

Rev. P. De Jong officiated.

Mr. and Mrs. Jelle Zijlstra of Mt. Vernon, Ontario are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

JACOMINA CLASINA

to

Mr. JOHN E. WINTER

son of Mr. and Mrs. Henry A. Winter Sr. of Brantford on Friday, October 4th, 1968 at 7 p.m. at the Brantford Christian Reformed Church, Patterson Avenue.

Reverend R. Praamsma officiating.

Mr. & Mrs. E. Diagre of Tillsonburg, Ont. are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

CHRISTINA MARIE LOUISE

to

Mr. GARY VAN DER HEIDE

son of Mr. & Mrs. J. van der Heide of London, Ont.

The wedding will take place D.V. Monday, October 14 at 3:30 p.m. in the First Chr. Ref. Church, 513 Talbot St., London.

Rev. G. Bouma officiating.

Reception 4.30 p.m. to 6.00 p.m. Church basement.

Future address:
R.R. # 8, London, Ont.

On October 3, 1968, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

ADRIANUS MAARTEN DEN HAAN

and

MAARTJE HELENA DEN HAAN (RODENBURG)

their 40th wedding anniversary.

Their thankful children:

Gerrit and Susan den Haan, Albert,
Alliston, Ont.

Sam and Bonnie den Haan, Christy and Joel,
Calgary, Alta.

Ed and Willene den Haan, David,
Charlottetown, P.E.I.

Sam and Marjorie Miedema, Wayne,
Alliston, Ont.

Martin den Haan,
Chicago, U.S.A.

John den Haan,
Alliston, Ont.

Address:
R.R. # 2, Loretto, Ont.

On October 14th, 1968, D.V., our parents

FREDRICK TALEN

and

ALBERTA TALEN—STOTER

hope to celebrate the 40th anniversary of their wedding.

That the Lord may continue to bless them is the wish of their children and grandchildren.

Grande Prairie, Alberta:
Joan and Bill Mast.
Robert, Fred, Ivan and Brian.

Campbell, California:
Tiny and Jerry Rypstra.
Brenda, Jim, Fred and Donald.

Edmonton, Alberta:
Jack and Rita Talen.
Freddie and Linda.
Berdina and Nick Tiel.
Ken, Bernice and Debbie.
Reinder and Margriet (Fiancée).
Bertha.

Open House, October 14th,, 2:30-5, 7-10 p.m., 7947 - 80 Avenue. Edmonton, Alta.

On October 12, 1968, the Lord willing, we hope to celebrate the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

H. H. BRINK

and

A. BRINK—VANDER HEIDE

Our prayer is that His abundant blessings may continue to be with our parents.

Their thankful children:

Doreen and Martin VandenBos, Ottawa, Ont.
Hilda, Grand Rapids.
Alice and Keith VanderWees, Port Arthur, Ont.
Henny and John Ypma, Port Arthur, Ont.
Anton and Marian, Brampton, Ont.
Jane and Ray Postuma, Winnipeg, Man.
Henry and Kathy, Port Arthur.
Giekka, Toronto, Ont.
Buddy, Waterloo, Ont.
John, Port Arthur, Ont.

and nine grandchildren.

R.R. # 2, Dawson Road,
Port Arthur, Ontario.

Op 5 oktober 1968 hopen onze geliefde ouders de dag te herdenken, dat zij voor 35 jaar in het huwelijk zijn verbonden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen.

BEREND MERKUS

and

ELIZABETH MERKUS (VAN ELSWIJK)

Hennie & Jan Top, Fruitland, Ont.
Rins & Margret, Hespeler, Ont.
Hieke & Kees, Guelph, Ont.
Bep & Jan, Guelph, Ont.
Piet & Jane, Guelph, Ont.
Ben & Marjo, Guelph, Ont.

en 17 kleinkinderen.

8 Knevvit Pl.,
Guelph, Ont.

With the Lord willing we wish to announce the 25th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents, on October 13, 1968.

JACK HAVINGA

and

WILHELMINA HAVINGA,
nee WILLIAMSON

We pray that the Lord may spare them for each other and for us.

Their children:

Bill & Jenny, (Lisa & Tammy), Fort Macleod.
Annalene & Martin, Edmonton.
Marion, Edmonton.
Glenn,
Renee, Fort Macleod.

Box 685, Fort Macleod, Alberta.

NIAGARA REFORMATION RALLY

Speaker: Rev. Ralph Heynen, Chaplain Pine Rest Chr. Hospital, "Reformation of the Home". Oct. 31, Thursday, 8 p.m. Riverside Chr. Ref. Church, Wellandport.

The best opportunity if anybody would like to be on his own.

SERVICE STATION

with 2-bay garage, living quarters, used car lot. Beautiful river crossing property. Excellent spot for a Motel or Drive-In Restaurant. The owner has other interests. Tel.: 726-1009, Barrie, Ont. Gasoline Alley Motors, R.R. # 2, Shanty Bay, Ont.

Suddenly the Lord took unto Himself our dearly beloved husband and father

HENDRIK FILIPPUS HORSTMAN,

at the age of 58 years.

Mrs. A. Horstman.
Wayne and Donna Port Coquitlam).
John.
Agnes.
Hetty.

September 10, 1968.

S. Burnaby, B.C.
7426 Hedley St.
(new address).

De Heere nam ook tot Zich in Zijn eeuwige heerlijkheid onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

JAN WILLEM KAMPHUIS,

in de ouderdom van 86 jaar.

Port Arthur, Ont.:
John Kamphuis.
Zwolle, Nederland:
K. Vink—Kamphuis.
A. Vink.
Ottawa, Ont.:
A. Snippe—DeJong.
Burnaby, B.C.:
A. Horstman—Kamphuis.
Hillsburgh, Ont.:
J. Tibben—Kamphuis.
G. Tibben.

en klein- en achterkleinkinderen.

18 September 1968.

S. Burnaby, B.C.,
7426 Hedley St.
(nieuw adres).

The Lord took suddenly unto Him as a result of an accident, on September 21, 1968 our dear

THERESE JOYCE.

She was 8 years old.

Mr. and Mrs.
Bill Vanden Born
and children.

September 21, 1968.

R.R. 1, Rothsay, Ont.

DANI
Real Estate Limited

432 Dundas St.,
WOODSTOCK, ONT.
Phone 537-6601

FARMS SPECIAL

Good 130 acre beef farm, complete setup for 200 head, 2 big silos, with augers, unloaders. Barns 60x80, 24x50. Owner carries mortgage at 6%. This is an exceptionally good buy, with many more to choose from. Please call **ALBERT VANDERKOOI** at 537-6601 or at home 423-6443.

FARMERS HURRY

For this one, 200 Acre farm, dairy, 10 miles from Woodstock. 1400 lbs. milk contract, main barn 80 x 115, 2 big silos, self unloading. This is one of the best farms in Oxford County. It must be seen to be appreciated. Call **ALBERT VANDERKOOI** in Woodstock, 537-6601 or at home 423-6443.

Burlington

(Owner transferred)

$25,900.— full price, 6¾% mortgage. 3-Bedroom brick and frame. Side split with ground level family room. Single garage and paved drive. Many many extras. Lovely location.

HENRY DEN BOK

Office: 637-3883 Huis: 634- 9483

Vertegenwoordiger voor

KRONAS

REAL ESTATE & INS. LTD.
442 Brant St., Burlington, Ont.

Vraag ons geheel vrijblijvend om inlichtingen over dit, zowel als andere huizen in Burlington en omgeving.

---

375 Acres
DAIRY FARM

15 mijl vanaf Hamilton. 1,400 lb. melk contract per dag. 2 goede huizen, van alle gemakken voorzien. 120 stuks Holstein vee, 95% stamboek. 3 Barns (2 met barncleaners). Pipeline milker. Alle nodige machieneriën en teveel om op te noemen. Hooi, stro en graan. $150,000 vraagprijs, $80,000 down.

Jack Bylsma

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Gevraagd, wegens huwelijk, tegen november a.s.

INW. ZELFST. HULP

bij bejaard echtpaar, w.v. de vrouw invalide is. Bij voorkeur Holl. en Eng. sprekend. Indien gewenst veel vrije tijd, goed loon en gebruik van auto. Oudmans, Box 550. Taber, Z. Alberta.

Needed:

HELP

in small family with four children, for day and night. Modern home with all conveniences. Walking distance from church. Apply Mrs. N. Bakelaar, Box 808, Listowel, Ont.

For sale:

35,000 CAGE-LAYER OPERATION

44,000 square ft. under roof — Mill — Growing barns — 17 miles from city. Egg-wholesale. Eric Schmitz, R.R. 5, Edmonton, Alta.

TEACHERS WANTED

"Red Deer Christian School"
The Red Deer Christian School Society requires

2 (TWO) TEACHERS

for its school which will be opened Sept. 1968. Please sent applications to the President Mr. G. Ouwens, 3935 - 38 Ave., Red Deer, Alta.

Due to disappointment, the Calvin Memorial Christian School of St. Catharines urgently needs a

TEACHER FOR GRADE 5

Please send complete information in first letter to Mr. J. Stronks, Principal, 300 Scott Street, St. Catharines, Ont.

The Canadian Christian School of Smithers, B.C. is in urgent need of

A TEACHER

for grade 1. Ideal teaching conditions in a beautiful area. Please contact Mr. H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

Werelddiakonaat bouwt centrum voor daklozen in Indonesie

Het werelddiakonaat van de gereformeerde kerken in Nederland heeft op dringende verzoeken uit Indonesië in principe besloten voorzieningen te treffen voor enige duizenden daklozen en zwervers in dat land. De totale kosten zijn begroot op f 300.000. Daarmee wil men in de stad Semarang eenvoudige tehuizen, scholen, een polikliniek en een kerkelijk centrum bouwen.

Op straat en in portieken van winkels en kantoren slapen iedere nacht duizenden zwervers in Semarang. Overdag bedelen ze om een hap rijst en zoeken ze naar afval, oud roest en lompen. Soms kunnen ze enig koeliewerk verrichten of iets verdienen als schoenpoetser. Vanuit de christelijke kerk wordt deze mensen hulp geboden met voedsel, kleding en onderwijs.

Onder de daklozen bevindt zich ook een groot aantal vrouwen, doorgaans weduwen, die na de dood van hun man geen enkel inkomen meer hebben. De zwervers hebben zelf een organisatie opgericht om tot een menswaardig bestaan te komen. Een voornaam doel van deze organisatie is de kinderen vakonderwijs te geven, zodat deze althans uitzicht krijgen op een beter bestaan.

In een buitenwijk van Semarang zal het gereformeerd werelddiakonaat in samenwerking met de Javaanse kerk in de komende jaren vier eenvoudige wooncentra voor in totaal 2500 mensen bouwen en verder een kleuterschool, een lagere school en een medisch centrum. Ook komt er een kerk bij, omdat er door het kerkelijk werk onder de zwervers een christelijke gemeente is ontstaan. Zij hebben zelfs een zangkoor gevormd.

NEEDED:

QUALIFIED WATCHMAKER

in our Repair Department.

Good wages.

Applications stating qualifications and experience to

Johnstone Jewellers

N. Bakelaar, Proprietor,
160 Main St. W.,
LISTOWEL, ONT.
Phone 291-3280.

DANI
Real Estate Limited

WOODSTOCK, ONT.

Farmers work hard, so do we in obtaining for you the finest farms in OXFORD COUNTY, the heart of Southern Ontario's dairy district. Bilingual salesmen qualified in Dutch and English.

FARMS FARMS

100 Acres, just 6 miles from Woodstock, $40,000.

150 Acres, about 12 miles from Woodstock, $45,000.

150 Acres, near Lake Side, good soil, $52,000.

200 Acres, with 2 houses, very good buildings, a real good farm only 4 miles from Christian Reformed Church and Christian Reformed School. Could be bought as a going concern.

200 Acres, near Bright, a very good farm.

200 Acres, close to Embro, 165 acres workable.

225 Acres, 5 miles from Woodstock, hasn't been used for 4 years, 3 houses, one brick.

For further information please contact

JAKE FEENSTRA

at the WOODSTOCK OFFICE
537-6601 or his residence 539-9200.

Church Growth in Sudan

Cambridge, England (MNS) — News has reached missionaries in neighbouring countries of a remarkable spiritual movement in the Southern Sudan, an area from which all missionaries were expelled four years ago.

The report in the August issue of the Information Service of the European Alliance said that in one area where the Sudan Interior Mission formerly worked a thousand believers have been added to the church in the past year.

One pastor reported 500 in a class for baptism, with "crowds of people filling the church and all around it."

(RES NE 9/24/68)

MAN WANTED

for greenhouse work. Experienced preferred. Apply: Staalduinen Floral Ltd., 120 King St. W., Stoney Creek, Ont. Phone 662-4975.

GEEN KANS MEER

op genezing, meent U? Dan vergist U zich. Wij leveren mengsels geneeskruiden voor alle chron. ziekten, waarmee wij reeds 43 jaren ongelooflijk mooie resultaten oogsten. Talloos velen, die nergens baat vonden en opgegeven waren danken hun genezing aan onze Florakruiden. Gegarandeerd giftvrij. Grijpt deze kans en meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

What about a subscription of CALVINIST-CONTACT for the Wedding Anniversary of Mom and Dad, or for a Birthday present?

PIPE ORGAN

For Sale complete overhauled trackeraction — 2 man. and full pedal — 11 ranks, 574 pipes. This beautiful organ for $6,000.00 installed. Easy terms can be arranged. Can be seen and heard at our studios.

We have also for sale a 2 man. and full pedal ESTEY REED ORGAN — 12 sets of reeds plus couplers. Suitable for small to medium church, priced at $1500.00.

C.D.L. Studios Ltd. — Norval, Ont.
Tel. 865-8361

PETER DE HAAN & SON

Better
CAR SALES,
REPAIRS and SERVICE

Two Class A Licensed Mechanics at your service.

FINA STATION

1590 MAIN STREET WEST
PHONE JA 9-7944

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

HI NEIGHBOURS!

FALL AUCTIONS

Fall is almost here, and we soon adjust to a variety of changes this brings about. No more long evenings to relax outdoors, summer's easy-to-take-care-of wardrobe has to be put away and we begin to think of storm windows and fall cleaning jobs. Soon gardens will be bare and one night's frost will tint trees to beautiful colours, but will also make tomato plants and beans, marigolds and balsam flowers look like they've been dipped in boiling water.

There are also compensations: fall season brings us out in the country to admire nature's miracle, cozy evenings in the livingroom and club and society life stirs and then we're off to a good winter routine.

I have noticed a change in a few advertisements in the paper at this season of the year. Stores feature special sales, paint and wallpaper stores help us plan redecorating schemes with worthwhile savings.

Another advertisement rather rare in summer is seen more frequently this time of the year, namely Auction Sales. It has always been an interesting experience for me to visit these sales. All types of merchandise is on display and I am convinced that very rare and valuable property has been auctioned off quite often without anyone realizing its value. Heirlooms, very old possessions stored for years in attics or basements are brought to light. How interesting to watch a person able to discern proper values of antiques, examine, disregard or fondly bid on some item. Some people visit every auction sale in town, and when you realize they always buy some articles, no matter how apparently useless, I've often wondered what they do with this merchandise.

No doubt they often purchase a worthwhile appliance or useful bit of equipment for very little money but they must have basements full of items they never use.

Auction sales are not new, they have been going strong for more than 40 centuries, according to a local man who should know. He knew a great deal about the history of auction sales and I thought it might interest you too. Auction sales are extremely popular today but they were already being held around 2225 B.C. when marriageable Babylonian maidens were annually auctioned off in Nineveh and Tyre, but the supply dwindled and the popular event closed.

Few people can resist the auctioneer's chant and his challenge to bid. Commodities of every type add to the zest of such selling. The wink of an eye nowadays buys anything from a 70-pound pony to a 70-story skyscraper.

Informal auctions — country style — are probably the most fun. Long before trading stamps, American auctioneers used to pass out tots of rum to customers. The lure proved so successful that regular merchants tried to outlaw auctions as fraudulent and drunken gatherings.

In contrast, today's established auction houses are often as dignified as a parson's tea. In the United States these dispose of that country's entire billion-dollar-a-year tobacco crop, as well as livestock, vegetables, fruit, furniture. jewels and objects d'art.

Auction houses sell almost everything: yard goods, canned goods, homes, hockey sticks, fishing poles, fork-lift trucks, sleeping bags, screwdrivers and 60-ft. sailboats. New Yorkers often bid on fully-equipped Chinese restaurants, pizzerias and bakeries.

Police auctions feature abandoned cars and confiscated whiskey. Post office auctions offer half a million packages of unclaimed and damaged contents each year.

Even an Empire was once sold by auction: In 193 A.D. Rome's Pretorian guard, after killing the Emperor Pertinax, auctioned off the Roman Empire lock, stock and Colosseum. Didius Julianus outbid Flavius Sulpicianus and enjoyed his property just two months before he, too, was slaughtered.

Whether it is held in the carpeted luxury of New York's Parke-Bernet Galleries or in the backyard of a farmhouse, an auction wastes no time. It took a flat four minutes to sell Rembrandt's "Aristotle Contemplating the Bust of Homer". The successful top bid was $2,300,000.—. James Rorimer of the Metropolitan Museum of Art just winked and cocked his thumb, and the highest priced picture ever sold changed hands.

Tobacco auctions often sound like 33 r.p.m. records playing at 78 speed, but for good reason. They are selling 360 bundles of tobacco every hour. To bid, one has only to raise a hand, pencil or catalogue, but auction signs run from ear tugging and nose scratching, from eye-blinking to body twisting.

At London's Sotheby and Co., where $30 million worth of art treasures are sold every year by nods, winks and muscle twists, the auctioneers wear black morning coats, silk ties and stiff white collars. It would be fun to go to a sale where a picture such as a recent one by Cezanne was sold for a then all-time record of $616,000.00 and hear the auctioneer murmur pleasantly: "Will no one bid any more?"

A very beautiful painting may be priceless, but when I hear of people paying a fortune for a piece of "art" so-called, which looks like someone accidentally spilled two quarts of paint, then it's time to go home.

Give me a country auction sale where you can buy 6 lovely cups and saucers for $1.50, with a washboard and leaky garden hose thrown in, or even a coal scuttle.

Have a lovely autumn —

Your Neighbour.

AFTER HIS INVESTURE with the Canada Medal, Oshawa industrialist Col. R. S. McLaughlin, 97, the retired president of General Motors of Canada is congratulated by waitress Lorna Turner. Governor-General Roland Michener presented the medal which is Canada's highest decoration.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada and the U.S.A. $5.00 per year; for 2 years $9.00; for 3 years $13.00. Yearly subscription for other countries $6.00. Payment by cheque 15¢ extra.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Een premie boek als beloning!

Wij stellen het ten zeerste op prijs wanneer U ons helpt het aantal abonnees te vermeerderen. Daarom zenden wij U gratis een premieboek voor het werven van een nieuwe abonnee. De enige bepaling is dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $5.00 opstuurt!

Voor eike nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp.
Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktijk van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

GESPREKKEN ACHTER HET GORDIJN, P. Terpstra.
De schrijver is een journalist en schreef reisreportages uit binnen- en buitenland. Dit boek geeft een belangwekkende reportage van zijn ontmoetingen achter het ijzeren gordijn.

DE ONBEREIKBARE PLANEET, H. Greven.
Een ruimtevaart roman. De gebeurtenissen in Azië en de toenemende macht van een communistisch China hebben de schrijver geïnspireerd tot een toekomstbeeld dat huiveringwekkend zou zijn, ware het niet dat de schrijver ons tegelijkertijd diep doordringt met het besef dat er boven de absolutering van het kwade een andere Macht staat.

DE MODERNE ROMAN IN OPSPRAAK, C. Rijnsdorp.
De schrijver is een litterair mens. In 1965 ontving hij het eredoctoraat in de letteren aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. "De Moderne roman in opspraak" bevat een keuze uit zijn talrijke kritieken over de moderne litteratuur.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU (zesde druk), door ds. J. Overduin.
Tijdens de bezetting heeft de bekende ds. J. Overduin ruim anderhalf jaar gevangen gezeten in vier gevangenissen en twee concentratiekampen. In dit boek beschrijft hij zijn ervaringen op een sobere en zakelijke wijze.

DE GEHEIME OPDRACHT, door J. E. Hunter.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gaven om op een humcristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDÉREN (derde druk)
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (Dr. P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eijkman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn.)

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

DE CHRISTENREIS, van John Bunyan.
Dit wereldbekende geschrift, dat reeds bijna 300 jaar oud is, wordt nog steeds graag gelezen. De Nederlandse vertaling is van Ds. P. Visser en is voorzien van een inleidend woord van Prof. Dr. S. Van der Linde.

BONUS BOOKS (English)

For one subscriber:

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. The booklet portrays humility, courage and devotion.

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

For two subscribers:

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote Not my will.

WORLD AFLAME, by Dr. Billy Graham.
The most important book Dr. Graham has written.

UNCLE TOM'S CABIN, by Harriet Beecher Stowe.
This thrilling story, with the dramatic episode of Eliza's escape, is a classic, which moves any reader.

LEAST OF ALL SAINTS, by Grace Irwin.
The author, a native from Toronto, tells in her first novel, Least of all saints, how Andrew Connington, pastor of a fashionable Toronto church must bring his natural desire into line with the dedicated profession he has chosen.